

FINLANDS BANK

SUOMEN PANKIN
KIRJASTO
ÅRSBOK 63, 1982

INNEHÅLL

Den ekonomiska utvecklingen 1982

Det världsekonomiska läget	4
Den ekonomiska politiken i Finland	5
Efterfrågan och utbudet	5
Sysselsättningen och inflationen	7
Den utländska och den inhemska finansieringen	7

Centralbankspolitiken

Penningpolitiken	11
Huvuddragen i penningpolitiken	11
Centralbanksfinansieringen och kassareserv- depositionerna	12
Räntepolitiken	14
De kreditpolitiska direktiven	16
Utlåtanden om obligationslån	16
Depositionsbevisen och de tidsbundna depositionerna	17
De särskilda finansieringsarrangemangen	17
Valutapolitiken	19
Utvecklingen på den internationella valuta- och finansieringsmarknaden	19
Valutakurspolitiken och den inhemska valutamarknaden	21
De långfristiga kapitalrörelserna och den utländska skulden	23
De kortfristiga kapitalrörelserna	25
Arrangemangen med de länder som Finland har betalningsavtal med	25

Finlands Banks balansräkning och resultaträkning

Utlandet	27
Finansieringsinstitut	28
Den offentliga sektorn	30
Företagen	30
Utelöpande sedlar och mynt samt depositionsbevis	31
Övriga balansposter	31
Finlands Banks nettobalans	31
Sedelutgivningen	32
Resultaträkningen	32

Finlands Bank och internationella organisationer

Internationella valutafonden	34
Internationella regleringsbanken	35
Världsbanksgruppen	36
Afrikanska utvecklingsbanken	36
Övrigt internationellt samarbete	37

Penning- och valutapolitiska åtgärder 1982	38
--	----

Figurer

1. Internationell konjunktur och relativa arbetskraftskostnader	4
2. Försörjningsbalans	6
3. Arbetslöshetsprocent och kapacitetsutnyttjandegrad	7
4. Konsumentpriser och bytesbalans	8
5. Finansieringsjämvikt	9
6. Bankernas ut- och inlåning	10
7. Affärsbankernas centralbanksposition	13
8. Räntor	15
9. Finansiering av inhemska leveranser	18
10. Finansiering av nyexportkrediter och kortfristiga exportkrediter	18
11. Eurodepositionernas räntor	20
12. Den konvertibla valutaservan	21
13. Finlands Banks valutaindex	22
14. De viktigaste valutornas kursutveckling gentemot marken	22
15. Utvecklingen av skuldsättningen	24
16. Finlands Banks balansräkning	28

Tabeller

1. Finlands Banks balansräkning årsvis	42
2. Finlands Banks balansräkning månadsvis	44
3. Den konvertibla och den bundna reserven	48
4. Finlands Banks resultaträkning	48
5. Räntor tillämpade av Finlands Bank	49
6. Inhemsk clearingrörelse	49
7. Affärsbankernas centralbanksposition och kostnader för centralbanksfinansieringen	50
8. Affärsbankernas centralbanksfinansiering och dess struktur	51
9. Finlands Banks dagslånemarknad	52
10. Sedelutgivningen	53
11. Utelöpande sedlar och mynt	54
12. Sedeltillverkning och sedelmakulering	55
13. Sedlar och mynt	56
14. Finlands långfristiga utländska skulder och fordringar	57
15. Avista säljkurser årsvis	58
16. Avista säljkurser månadsvis	60

Revisorernas berättelse	65
-------------------------------	----

Riksdagens bankfullmäktige vid slutet av 1982	66
---	----

Finlands Bank vid slutet av 1982	66
--	----

DEN EKONOMISKA UTVECKLINGEN 1982

Genom att lågkonjunkturen inom världsekonomin fortsatte och den kraftiga tillväxten i östhandeln avstannade, förlängdes den ekonomiska recessionen i Finland 1982. Totalproduktionen växte ändå något tack vare den efterfrågestimulerande ekonomiska politiken. Produktionstillväxten koncentrerade sig i huvudsak till arbetsintensiva branscher och antalet sysselsatta ökade ytterligare. Då emellertid utbudet av arbetskraft tilltog ännu mera steg det relativa arbetslöshetsstalet till i genomsnitt över 6 %. Inflationstakten sjönk under största delen av året ungefär i samma takt som genomsnittet för OECD-länderna. På grund av höstens devalveringar blev uppgången i konsumentpriserna emellertid snabbare mot slutet av året och för hela året 9 %. Trots den svaga exportefterfrågan bevarades en tillfredsställande jämvikt i utrikeshandeln. Underskottet i bytesbalansen uppgick till omkring 2 % av BNP.

DET VÄRLDSEKONOMISKA LÄGET

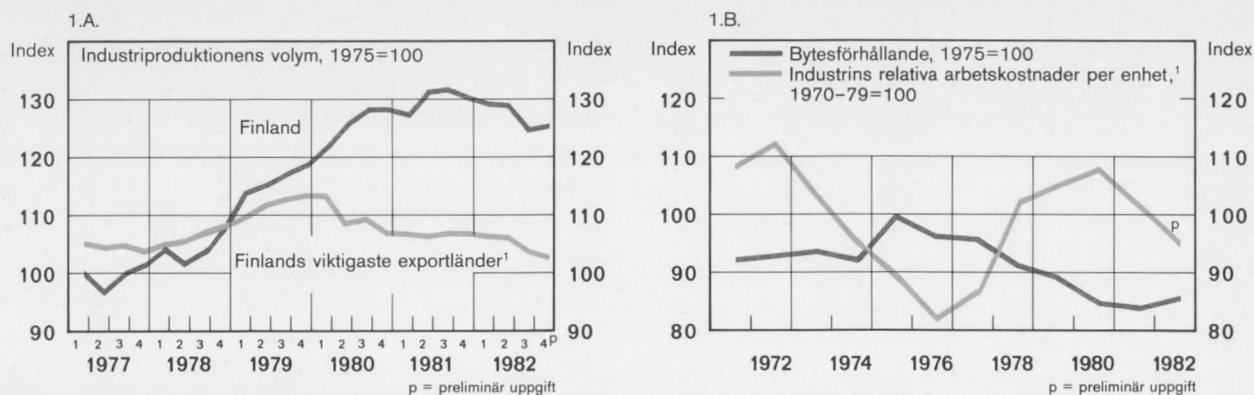
Recessionen i industriländerna fortgick för tredje året i följd och fördjupades ytterligare under 1982, varigenom världsekonomin råkade in i sin svåraste kris sedan andra världskriget. Totalproduktionen minskade och arbetslösheten fortsatte att öka kraftigt (figur 1.A). Genom att den ekonomiska utvecklingen blev svagare än väntat rubbades den redan tidigare vacklande jämvikten i statshushållningen i en rad länder. Inte heller kunde den ekonomiska

aktiviteten stärkas med finanspolitiska medel. Till följd av den strama penningpolitiken i de viktigaste industriländerna och de starka inflationsförväntningarna nådde realräntorna rekordhöga nivåer. Den antiinflationistiska politiken dämpade tillväxten, men samtidigt saktade prisstegringarna av betydligt.

Lågkonjunkturen i industriländerna kanaliserades vidare till u-länderna och hela världsekonomin i och med att efterfrågan på olja och råvaror försvagades och världsmarknadspriserna sjönk. I de

Figur 1.

INTERNATIONELL KONJUNKTUR OCH RELATIVA ARBETSKRAFTSKOSTNADER

¹ Index vägd med ländernas exportandelar.

¹ Finlands fem viktigaste avnämländer/Finland, samma valuta.

skuldsatta u-länderna ledde den höga räntenivån i kombination med reducerade exportinkomster till att skuldskötselproblemen skärptes. På grund av den snabbt vikande importefterfrågan i u-länderna och de oljeproducerande länderna, den ökande protektionismen och recessionen i industriländerna gick världshandeln tillbaka.

DEN EKONOMISKA POLITIKEN I FINLAND

Då totalefterfrågan på marknaderna i väst avtog redan andra året i rad och tillväxtperioden i östhandeln dessutom var över, blev upprätthållandet av produktionen och sysselsättningen beroende av den inhemska ekonomiska politiken. Den tillfredsställande yttre jämvikten och nedgången i inflationstakten ansågs ge den ekonomiska politiken mera spelrum än tidigare i motsvarande konjunkturfaser. Problemet låg dock i att samtidigt stöda efterfrågan och bromsa inflationen. För detta ändamål utnyttjades aktivt alla traditionella ekonomisk-politiska sektorer, såsom finans-, penning- och valutakurspolitiken. Inkomstpolitiken var däremot bunden av de tvååriga avtal som ingåtts året innan. I motsats till förhållandet i de flesta industriländer gick den allmänna ekonomisk-politiska linjen i Finland 1982 ut på att främja den inhemska efterfrågan och sysselsättningen.

I konjunkturutjämnande syfte hade en del av investeringsefterfrågan 1981 genom finanspolitiska åtgärder framskjutits till 1982. Till yttermera visso stimulerades efterfrågan 1982 genom att statens utgifter ökades och kostnadstrycket för den privata sektorn skars ned.

Den lätta penningpolitiska linje som följts alltsedan början av 1981 stärkte den inhemska efterfrågan, och sänkningen av den allmänna räntefoten i juni var avsedd att hålla tillbaka inflationen och inflationsförväntningarna. Då den internationella recessionen fortfor, mötte exporten allt större svårigheter. Konkurrenskraften försvagades av omkastningarna i valutornas inbördes förhållanden, stegringen i den inhemska kostnadsnivån och avmattningen i den internationella inflationen (figur 1.B). Den finska markens externa värde nedskrevs i oktober

i två omgångar med sammanlagt knappt 10 %. Samtidigt avtalades också om vissa skattepolitiska åtgärder som skulle förbättra industrins konkurrenskraft, bl.a. en sänkning av de indirekta arbetskraftskostnaderna och omsättningskatten på investeringar.

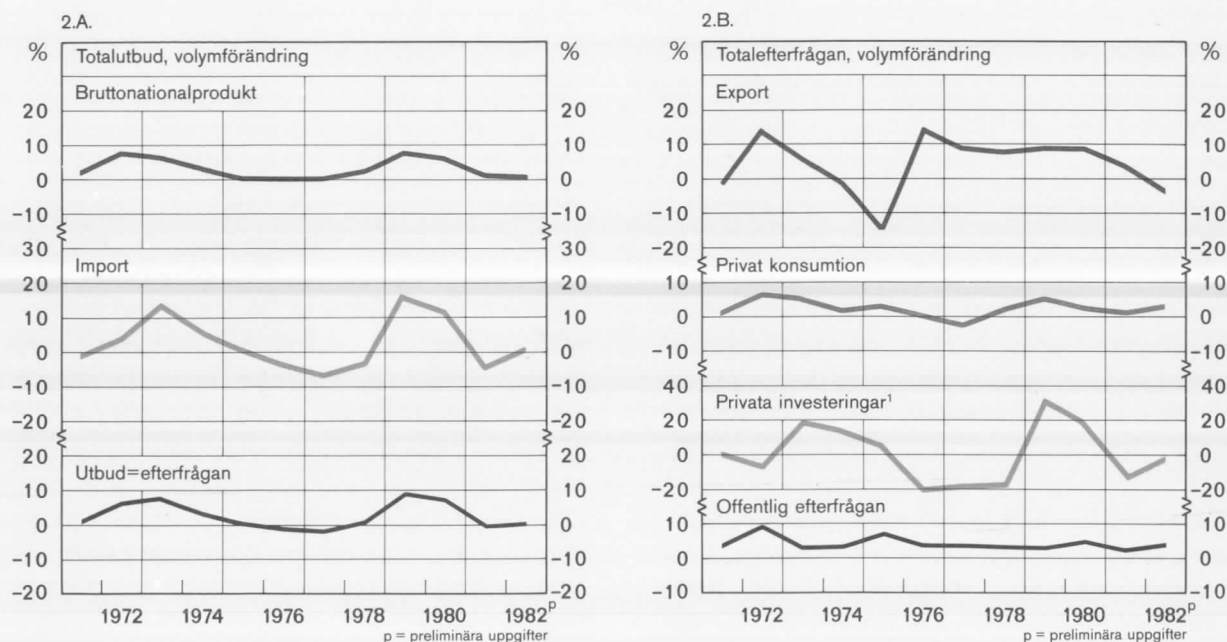
EFTERFRÅGAN OCH UTBUDET

Tillbakagången i världsekonomin pressade ned Finlands exportefterfrågan i väst. Då det positiva kontosaldot i handeln med Sovjetunionen samtidigt begränsade exporten till de socialistiska länderna, minskade den totala exportvolymen med närmare 4 % (figur 2). Recessionen drabbade olika branscher mycket ojämnt. Inom skogsindustrin sjönk exporten avsevärt, då den höga utländska realräntan reducerade avnämarnärens fasta investeringar och lagerinvesteringar. Däremot ökade metallindustrins, särskilt metallvaruindustrins export ännu kraftigt.

Den internationella konjunkturedgången bromsade också stegringen i utrikeshandelspriserna, vilket tydligt märktes i priserna på råvaror, t.ex. trävaror och produkter från den kemiska industrins och metallindustrins basindustrier. Exportpriserna gick upp med c. 6 ½ % och importpriserna med c. 4 ½ % (figur 1.B). Bytesförhållandet förbättrades därigenom med 2 procentenheter, vilket främst kunde tillskrivas prisfallet för råolja.

Företagens lönsamhet försämrades alltför 1982. Industrins kapacitetsutnyttjandegrad sjönk märkbart, dock inte så lågt som under föregående lågkonjunktur (figur 3.B). Till följd av företagets sämre lönsamhet och de svaga efterfrågeutsikterna bars industrins investeringsaktivitet framför allt upp av tidigare påbörjade projekt, trots att flera finanspolitiska åtgärder i början av året vidtogs för att förbättra företagets ställning. Bl.a. förlängdes industrins omsättningskattelättnader, medan arbetsgivarnas arbetspensionspremier sänktes och fri avskrivningsrätt beviljades fabriksindustrins investeringar. Däremot kommer effekten av devalveringarna i slutet av året och de finanspolitiska åtgärderna i anslutning till dem att märkas i företagets ställning och utveckling först från och med 1983.

Figur 2.
FÖRSÖRJNINGSBALANS

¹Inkl. lagerinvesteringar och statistiskt fel, annan skala.

Företagen inom servicenäringarna bibehöll en högre kapacitetsutnyttjandegrad och deras lönsamhet var bättre än inom den öppna sektorn, samtidigt som antalet arbetsplatser fortsatte att öka. Servicesektorns investeringsaktivitet stimulerades också av att investeringsskatten på byggande avskaffades i slutet av 1981 – inom huvudstadsregionen i början av 1982.

Allt som allt reducerades företagens investeringar 1982 med c. 2 %. Det var särskilt byggnadsinvesteringarna som minskade, medan investeringarna i maskiner och utrustning blev ungefär lika stora som ett år tidigare. Lagerinvesteringarna varierade kraftigt under årets lopp men påverkade inte nämnvärt totalproduktionens tillväxt för hela året.

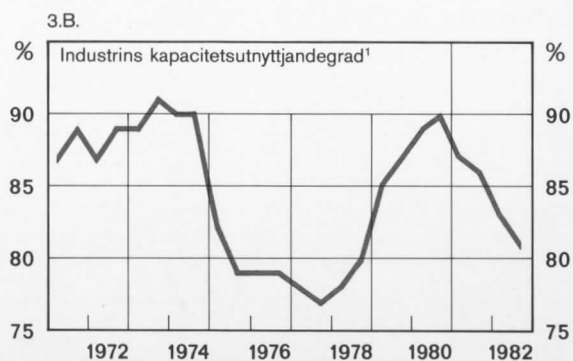
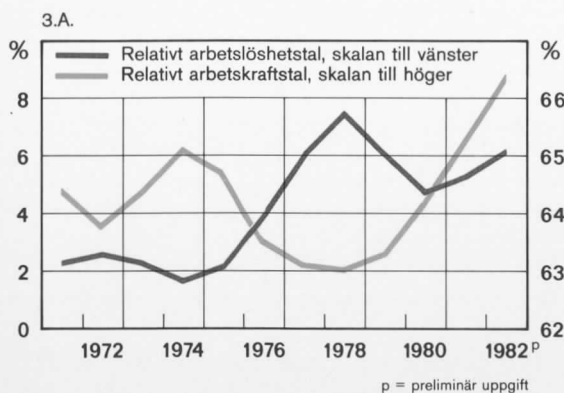
I och med att realinkomsterna växte och hushållens kreditillgång var god, steg den privata konsumtionens tillväxttakt till över 3 %. Devalveringsförväntningarna, prisstoppet i anslutning till kursjusteringarna och vetskapen om att omsättningskat-

ten skulle höjas vid halvårsskiftet 1983 påskyndade mot slutet av året anskaffningen av varaktiga konsumtionsvaror. Bostadsinvesteringarnas volym sjönk med över 3 %. Minskningen var dock inte lika markant som i motsvarande konjunkturskeden tidigare.

Volymen av statens konsumtion och fasta investeringar tilltog 1982 med c. 5 %. Genom att öka inkomstöverföringarna drev staten också upp tillväxten i kommunernas utgifter. Den offentliga sektorn höjde således avgjort totalefterfrågan.

Totalproduktionens tillväxt stannade 1982 vid c. 1 %. Ökningen orsakades närmast av den privata och den offentliga konsumtionsefterfrågan, eftersom export- och investeringsefterfrågan gick tillbaka. Fabriksindustrins produktion minskade med drygt 2 %. Isynnerhet inom skogsindustrin och den övriga fabriksindustrin skedde en påtaglig nedgång. Däremot fortsatte metallindustriproduktionen att växa, tack vare att orderstocken var stor.

Figur 3.
ARBETSLÖSHETSPROCENT OCH KAPACITETSUTNYTTJANDEGRAD

¹Enligt Finlands Banks investeringsenkät.

Trots att industriproduktionen och investeringsefterfrågan gick ned, ökade importvolymen med c. 1 %. Importen av konsumtionsvaror steg kännbart beroende på den livliga efterfrågan på varaktiga konsumtionsvaror. Däremot sjönk importen av investeringsvaror, bränslen och smörjmedel samt råolja ansenligt.

SYSSELSÄTTNINGEN OCH INFLATIONEN

Antalet sysselsatta växte alltså 1982 och var i genomsnitt c. 35 000 personer större än året innan. Tillväxten koncentrerades till servicenäringarna. Inom industrin reducerades de sysselsattas antal däremot med 15 000. Då utbudet av arbetskraft ökade påfallande till följd av det relativa arbetskraftstalets uppgång och också återflyttningsvinsten, steg det relativa arbetslöshetsstalet till över 6 % för året i genomsnitt (figur 3.A). Denna i och för sig höga arbetslöshetscifra låg dock betydligt under genomsnittet för de västliga industriländerna.

Konsumentprisernas stegringstakt avtog under årets tre första kvartal snabbare än i OECD-länderna i genomsnitt. Detta berodde till stor del på att stegringen i utrikeshandelspriserna märkbart saktade av. I december tog inflationen emellertid ny fart då prisstoppet upphörde och det pristryck som uppstått genom höstens devalveringar kom

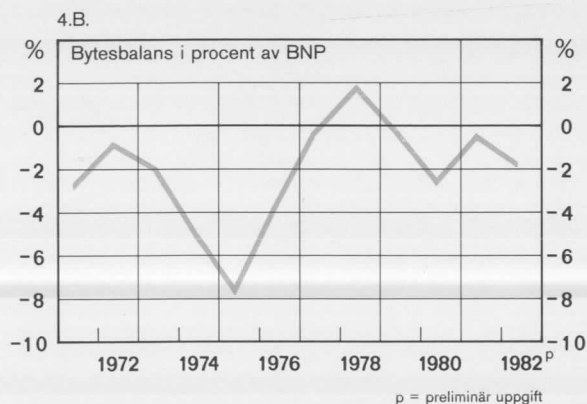
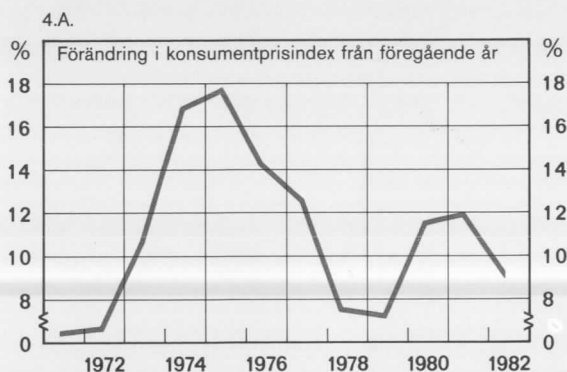
till utlopp. Konsumentpriserna steg under året med 9 % och deras årsmedeltal med drygt 9 % (figur 4.A).

Avtalslönerna höjdes under 1982 enligt gällande inkomsttavel med 8 %, varav 0.6 procentenheter härrörde från indexförhöjningen i början av året. För överskridningen av indexröskeln under 1982 skulle 0.2 procentenheter på motsvarande sätt erläggas efter årsskiftet 1982/1983. Sammanlagt gick förvärvsinkomsterna upp med c. 10 ½ %, varav löneglidningarna stod för närmare en fjärdedel. Arbetskostnaderna ökade i Finland snabbare än i de viktigaste konkurrentländerna (figur 1.B).

DEN UTLÄNDSKA OCH DEN INHEMSKA FINANSIERINGEN

Handelsbalansens underskott blev något större än för 1981 eller drygt 2 mrd mk. Underskottet härstammade i sin helhet från västhandeln, eftersom det bilaterala varuutbytet med de socialistiska länderna resulterade i ett litet överskott. Tjänsteutbytet gav ett överskott på knappt 4 mrd mk, vilket var 1 mrd mk mindre än ett år tidigare. Då faktorsättningarnas och inkomstöverföringarnas nettounderskott på grund av stegrade ränteutgifter ökade ytterligare, ledde 1982 års bytesbalans till ett underskott på 4 ½ mrd mk (figur 4.B).

Figur 4.
KÖNSUMENTPRISER OCH BYTESBALANS

Ökningen i bytesbalansens underskott var för sin del en indikation på att sparandet i Finland sjönk mera än investeringarna. Särskilt påtaglig blev försvagningen i sparandet och den finansiella ställningen inom den offentliga sektorn (figur 5.A).

Exkl. finansoperationer översteg utgifterna inom statshushållningen inkomsterna med knappa 2 mrd mk. År 1981 hade det däremot uppstått ett litet inkomstöverskott (figur 5.B). Underskottet var i huvudsak konjunkturbetingat. Då utvecklingen av statens nettoutlåning och andra finansinvesteringar något ökade kreditbehovet, fördubblades statens nettofinansieringsbehov till över 5 mrd mk. Tack vare det lätta läget på den inhemska finansieringsmarknaden lyckades staten fylla nästan hälften av sitt finansieringsbehov med inhemska nettouplåning, vilket var mera än ett år tidigare. Över 1 mrd mk härav bestod av upplåning direkt från bankerna. Av nettofinansieringsbehovet täcktes 3 mrd mk med långfristig upplåning i utlandet.

Hushållens finansiella ställning försämrades en aning 1982. Orsaken var dels den drastiska uppgången i efterfrågan på varaktiga konsumtionsvaror, dels bostadsutgifternas nominella ökning. Även om volymen av investeringarna i bostäder i någon mån minskade, gick bostadskrediternas belopp upp med omkring 15 %, vilket förklarades av bostadsprisernas snabba stegring. Tillväxttakten för

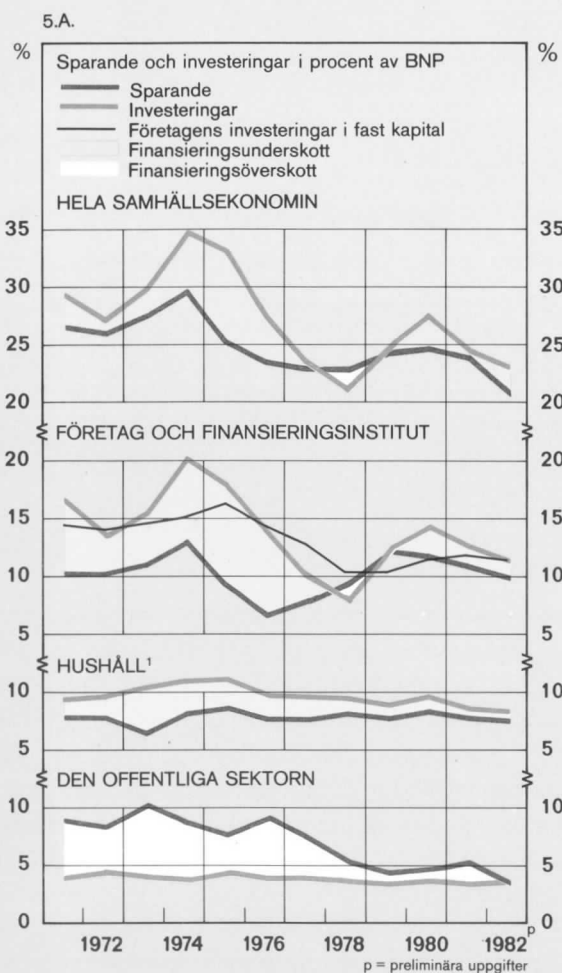
hushållens depositioner avtog märkbart, men reallväxte depositionerna ännu med ett par procentenheter.

Företagen förbättrade ytterligare sin likviditet och finansieringsställning, då de skar ned sina investeringar och bibehöll en tillfredsställande inkomstutveckling. Av den privata sektorns c. 2.5 mrd mk stora import av långfristigt kapital täckte finansieringsinstituten drygt en miljard. Företagens nettoimport av lånekapital minskade något beroende på avmattningen i investeringsverksamheten, den goda tillgången på inhemska finansiering och den höga räntenivån för utländska krediter. I form av direkta investeringar och exportkrediter förde företagen och finansieringsinstituten ut långfristigt kapital till ett värde av över 2 mrd mk.

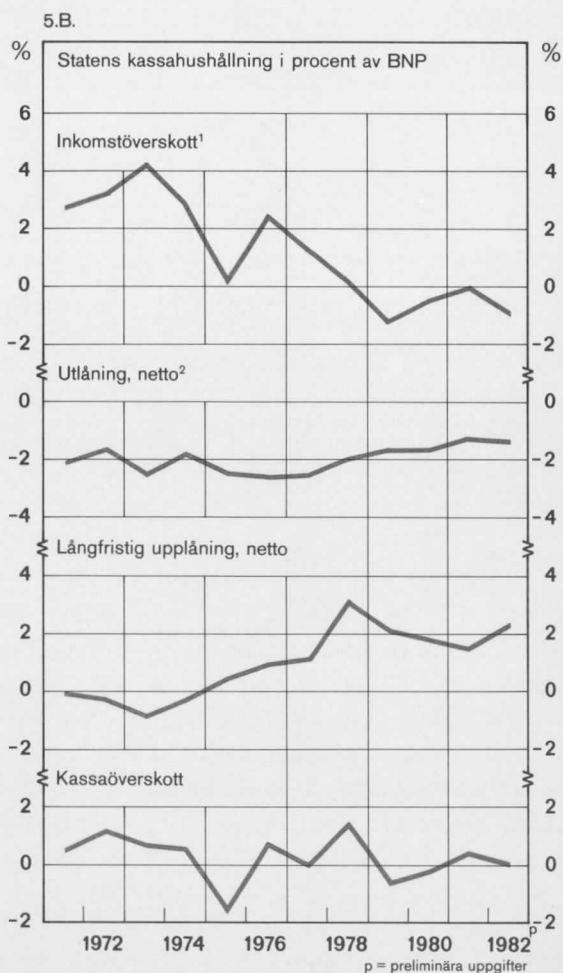
Statens och den privata sektorns nettoimport av långfristigt kapital uppgick till c. 3.5 mrd mk. Kontoarrangemangen med Sovjetunionen ökade de långfristiga utländska fordringarna med 2.1 mrd mk. Nettoimporten av långfristigt kapital stannade vid en knapp miljard mark och täckte en femtedel av underskottet i bytesbalansen.

De kortfristiga kapitalströmmarna fluktuerade betydligt under årets lopp. För hela året ledde den kortfristiga kapitalbalansen emellertid till ett överskott på 3.5 mrd mk. Här ingår även Finlands

Figur 5.
FINANSIERINGSJÄMVIKT

¹Inkl. icke vinstsyftande samfund.

¹Inkomster - utgifter, exkl. finansoperationer.

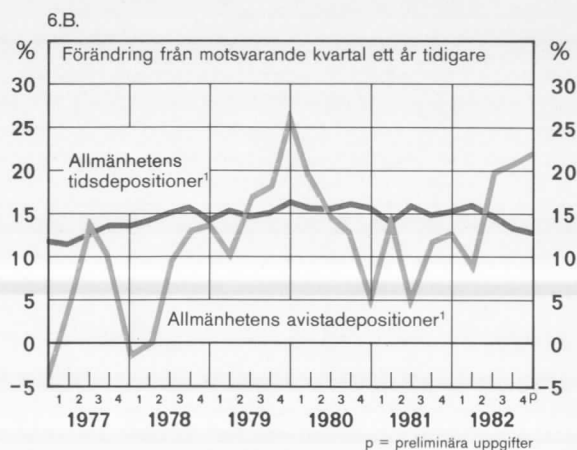
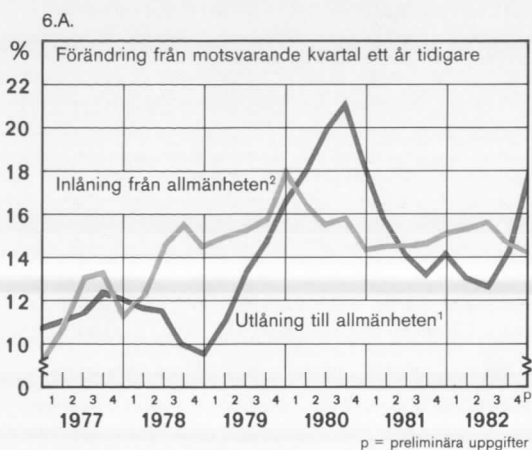
²Inkl. övriga finansinvesteringar.

Banks reservkrediter på 2.6 mrd mk. Den lättnad som inträtt på den inhemska finansieringsmarknaden våren 1981 fortsatte och bidrog till den stora kapalexporten i början av året, då de internationella räntorna ännu var höga. Under början av hösten gav kursförväntningarna gentemot den finska marken upphov till ett avsevärt utflöde av kortfristig kapital. Då den inhemska penningmarknaden stramades åt efter devalveringarna i oktober och förtroendet för den finska markens externa värde återställdes vände kapitalströmmen småningom. Kapitalimporten stimulerades dessutom av de internationella räntornas fall – och i någon mån

också av förväntningarna om en nedgång i dollarns värde.

Inkl. reservkrediterna på 2.6 mrd mk belöpte sig den konvertibla valutaservan vid årets slut till 9 mrd mk. Ett år tidigare hade den varit 7.5 mrd mk. De bundna valutornas kontoställning förbättrades under året med knappt 2 mrd mk. Då 2.1 mrd mk av de bundna valutafordringarna överfördes till tidsbundna fordringar, uppgick den egentliga bundna valutaservan vid utgången av året till 1.5 mrd mk.

Figur 6.
BANKERNAS UT- OCH INLÅNING

Betalningsbalansen hade en lättande effekt på bankernas likviditet under början av året, även om effekten till en del neutraliserades av att statens och Postbankens nettotillgodohavanden hos Finlands Bank ökade. Affärsbankerna hade undantagsvis en nettofordran på Finlands Bank vid slutet av januari liksom vid slutet av juli och augusti. På grund av den kapitalexport som kursförväntningarna gett upphov till stramades bankernas likviditet dock snabbt åt på hösten. Sedan kapitalflödet i slutet av året ånyo vänt lättade affärsbankernas likviditetsläge, och deras centralbanksskuld blev vid årsslutet endast c. 1/2 mrd mk större än ett år tidigare. Höjande på centralbanksskulden verkade också en viss ökning av statens kassamedel.

Bankernas utlåningsökning hade blivit långsammare alltsedan slutet av 1980 och denna utveckling höll i sig ännu under början av 1982. Utlåning-

en expanderade dock påfallande under hösten och kreditbeståndet steg på årsbasis med c. 18 %, varav 1 procentenhet föranleddes av kursförändringarna för krediter i utländsk valuta (figur 6.A). Företagens kreditbehov var ringa till följd av avmattningen i investeringsaktiviteten, men kapitalexporten före devalveringarna ökade behovet av kortfristig finansiering. Krediterna till hushållen växte däremot i rask takt, eller med närmare en femtedel, och medverkade till den hastiga konsumtionsstegringen. Den livliga konsumtionsefterfrågan återspeglades till en del i att tidsdepositionernas årstillväxt sjönk från över 15 1/2 % till 13 %. För avstadepositionerna och marknadspengarna var uppgången betydligt snabbare, vilket visar att tyngdpunkten för företagens efterfrågan hade förskjutits från reala till finansiella förmögenhetsobjekt (figur 6.B).

BETALNINGSBALANS, MMK

	1977	1978	1979	1980	1981	1982 ^P
+ Bytesbalans	- 580	2 606	-761	-5 186	-1 272	-4 500
+ Långfristig kapitalbalans	3 067	2 265	509	182	2 325	900
+ Kortfristig kapitalbalans	-2 271	-2 282	374	5 999	750	3 474 ¹
= Förändring i Finlands Banks valutareserv	216	2 589	122	995	1 803	- 126

^P = preliminära uppgifter

¹ Inkl. reservkrediterna till Finlands Bank.

CENTRALBANKSPOLITIKEN

Den långsamma ekonomiska tillväxten och strävan att dämpa inflationen var de faktorer som framför allt påverkade centralbankspolitiken 1982. Den lättare penningpolitiska linje som Finlands Bank slagit in på våren 1981 fortsatte och bidrog till att stärka den inhemska efterfrågan. I början av sommaren sänktes dessutom den allmänna räntenivån. Trots att prisernas stegringstakt i Finland avtog var den alljämt något snabbare än i de viktigaste konkurrentländerna. Konkurrenskraftens försvagning ledde till att den finska markens externa värde skrevs ned i början av oktober. Efter den stora devalveringen av den svenska kronan sänktes markens värde ytterligare. I samband med kursjusteringarna skärptes den penningpolitiska linjen en aning närmast för att hålla tillbaka uppgången i de inhemska priserna.

PENNINGPOLITIKEN

Huvuddragen i penningpolitiken

Penningpolitiken år 1982 kan karakteriseras som efterfrågestärkande. Även om linjen stramades åt på hösten, var målet alljämt att dimensionera politiken så, att en lönsam investerings- och produktionsverksamhet skulle tryggas. Avsikten med skärpningen var att dämpa inflationsförväntningarna och hindra dem från att utlösa en kreditexpansion. I december gav Finlands Bank penninginstituterna nya kreditpolitiska direktiv.

Anpassningen av bankernas ställning och läget på finansieringsmarknaden till målen krävde en del omjusteringar av penningpolitiken isynnerhet under årets första månader. Utflödet av kortfristigt kapital före devalveringarna och det oväntat långsamma återflödet senare ledde till att det penningpolitiska greppet under årets sista månader blev stramare än man räknat med. Stramheten kunde emellertid anses som temporär och som nödvändig för att stabilisera valutamarknaden.

Liksom under tidigare år bestod penningpolitiken främst i reglering av villkoren för affärsbankernas centralbanksfinansiering. Dessutom gällde kassareservskyldigheten alla depositionsbanker. Kassare-

servavtalet mellan Finlands Bank och bankerna reviderades i mitten av maj. Därvid höjdes den övre gränsen för kassareservskyldigheten från 5 till 8 % av penninginstitutens inlåning och den högsta tillåtna ökningen per månad från 0.4 till 0.5 procentenheter. Samtidigt justerades räntan på kassareservdepositionerna uppåt med $\frac{1}{2}$ procentenhet så att den kom att ligga $\frac{1}{4}$ procentenhet under Finlands Banks grundränta. Revideringen av avtalet förbättrade penningpolitikens möjligheter att styra utvecklingen på finansieringsmarknaden i situationer då en betydande import av utländskt kapital eller en snabb tillväxt i exportinkomsterna ökar likviditeten i ekonomin. Kassareservskyldigheten höjdes 1982 endast en gång.

Största delen av centralbanksfinansieringen utgjordes av dagslån. Dagslåneräntan ändrades flera gånger under årets lopp och dessutom justerades ränteskalan för dagslånen två gånger. Finlands Bank påverkade som tidigare kostnaderna för affärsbankernas dagslån genom ett system med ränteutjämning. Sålunda krediterades affärsbankerna för en del av de räntekostnader som statens kassamedel via dagslånemarknaden orsakade dem. I december beslöt banken att slopa systemet vid ingången av 1983 och därigenom förenkla och klarlägga dagslånen och dagslåneräntans ställning på penningmarknaden.

Finlands Bank sänkte den 1 juni sin grundränta. Samtidigt sjönk penninginstitutens utlånings- och inlåningsräntor. Genom räntebeslutet ansågs det möjligt att åtminstone något minska inflationstrycket och stärka den inhemska efterfrågan.

Det program som 1979 inletts för att nedbringa bankernas genomsnittliga utlåningsränta fortsatte ännu under 1982. Finlands Bank preciserade i mars sina direktiv så att affärsbankernas medelränta skulle kontrolleras en gång per månad i stället för en gång per halvår och så att en eventuell överskridning av maximinivån någon månad skulle kompenseras med motsvarande underskridning under samma kalenderår. Villkoren för Finlands Banks ordinarie specialkreditarrangemang ändrades inte nämnvärt 1982. Kreditbeståndet för arrangemangen fortsatte att växa i jämn takt, om också långsammare än året innan på grund av den svaga efterfrågesituationen. De konjunkturpolitiska specialdepositionerna sjönk endast obetydligt.

Under 1982 inledde tre affärsbanker i utländsk ägo sin verksamhet i Finland. I samband med att de beviljades det tillstånd för kapitalimport som valuta-lagstiftningen förutsätter, ställde Finlands Bank vissa villkor för deras verksamhet. Utgångspunkten var att de nya bankerna i allmänhet skulle ha samma rättigheter och skyldigheter som redan verkamma banker. Därför utsträcktes t.ex. regleringen av medelräntan på utlåningen genast till att gälla också dem. De förband sig vidare att följa det kassareservavtal som Finlands Bank ingått med penninginstituten.

Centralbanksfinansieringen och kassareservdepositionerna

Affärsbankernas centralbanksfinansiering bevarade i huvudsak sin tidigare form under 1982. En del av centralbanksfinansieringen bestod av checkräkningskredit till grundränta. Fördelningen mellan de olika bankerna av rätten att utnyttja checkräkningskredit ändrades inte under året. Också den rätt till checkräkningskredit till grundränta som Postbanken 1979 beviljats för att kunna sköta de dag-

AFFÄRSBANKERNAS CENTRALBANKS-KREDITKVOTER, MMK

	1.2.1981– 31.1.1982	1.2.1982–
ACA	125.4	83.6
FBF	136.2	90.8
HAB	33.0	22.0
KOP	148.2	98.8
SCAB	153.0	102.0
ÅAB	4.2	2.8
Summa	600.0	400.0

TILLÄGGSRÄNTESKALAN FÖR AFFÄRSBANKERNAS DAGSLÅN 1982

	1.9.1981– 31.1.1982	1.2.1982–
Dagslånerätt utan tilläggsränta	4 × kvoten	4 × kvoten
Nedre gräns för dagslån med 4 eller 3 % tilläggsränta ¹ , Mmk	2 400	1 600
Nedre gräns för dagslån med 10 % tilläggsränta ² , Mmk	4 200	–

¹ Tilläggsräntan uppgick i januari, november och december 1982 till 4 %. Övriga månader var den 3 %.

² Tilläggsräntan på 10 % slopades 1.2.1982.

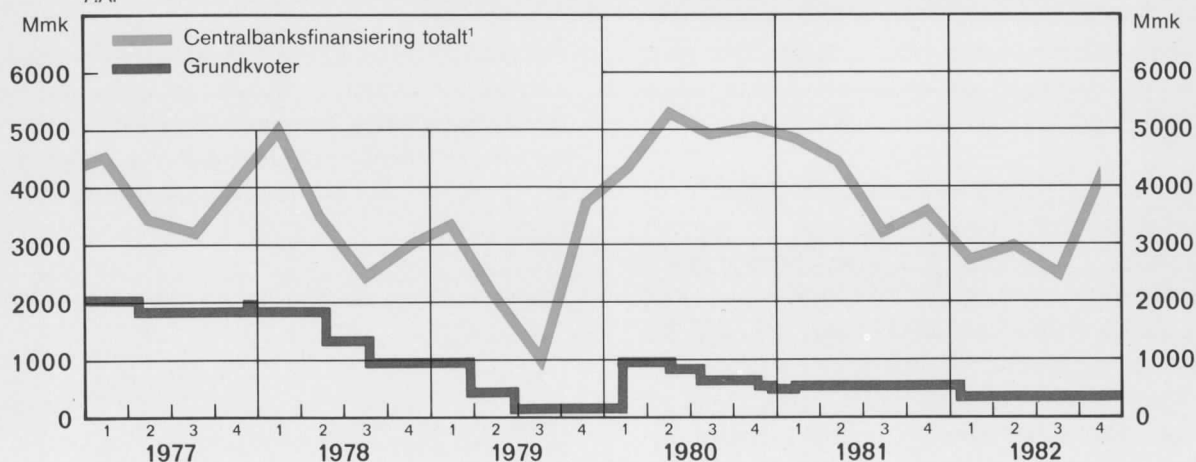
liga fluktuationerna i sin likviditet förblev vid det gamla.

Största delen av centralbanksfinansieringen beviljades i form av dagslån. På dagslånemarknaden deltog liksom tidigare Finlands Bank, de affärsbanker som var berättigade till centralbankskredit och, främst som deponent, Postbanken. Postbankens rätt att utnyttja dagslån bibehölls även vid 600 Mmk. Hela året tillämpades systemet med tilläggsränta för affärsbankernas dagslån utöver en viss gräns.

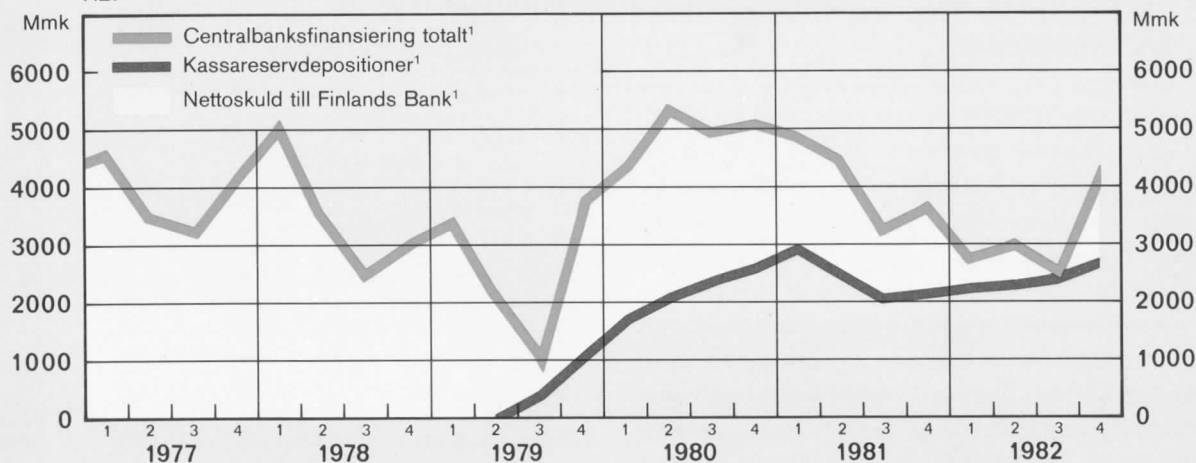
I början av januari höjdes dagslåneräntan från 11

Figur 7.
AFFÄRSBANKERNAS CENTRALBANKSPOSITION

7.A.

7.B.

¹Kvartalsgenomsnitt av dagsvärdena.

till 12.5 % för att begränsa den säsongartade lätt-
naden på finansieringsmarknaden. Dessutom
sänktes summan av affärsbankernas centralbanks-
kreditkvoter den 1 februari från 600 Mmk till 400
Mmk. Samtidigt lindrades tilläggsränteskalan för
dagslånen. Tilläggsräntan på 4 % sänktes till 3
% och överskridningsintervallet med 10 % tilläggs-
ränta slopades helt. Som ett led i finjusteringen
av penningpolitiken sänktes dagslåneräntan två
gångar kring månadskiftet februari/mars, dvs.
med allt som allt en procentenhet. Dagslåneräntan
förblev därefter 11.5 % ända till hösten. Inte heller
de övriga villkoren för centralbanksfinansieringen
ändrades under denna tid.

Devalveringsförväntningarna pressade märkbart
ned den konvertibla valutareserven i september
och i början av oktober. Därigenom skärptes läget
på penningmarknaden avsevärt. Dagslåneräntan,
som i slutet av september sänkts från 11.5 till 11.0
%, höjdes i samband med besluten om valutakur-
serna i början av oktober till 12.0 %. Dessutom
höjdes tilläggsräntan för överskridning av dagslå-
nekvoterna från 3 till 4 % med verkan från den
1 november. Då läget på penningmarknaden blev
stramare än väntat sänktes dagslåneräntan till 11.5
% vid början av november, dvs. samtidigt som höj-
ningen av tilläggsräntan trädde i kraft. På denna
nivå hölls dagslåneräntan ända till årets slut.

Den genomsnittliga räntan på affärsbankernas hela centralbanksfinansiering var under de tre första kvartalen ungefär lika stor som efter lättningen i penningpolitiken året innan. Under det sista kvartalet steg medelräntan på centralbanksfinansieringen. Även affärsbankernas marginalränta¹ för centralbanksfinansieringen var under årets sista månader tydligt högre än i början av 1982.

För hela sin centralbanksfinansiering betalade affärsbankerna under verksamhetsåret en genomsnittlig ränta² på 12.0 %. Året innan hade motsvarande ränta varit 11.6 %. Skillnaden mellan medelräntan på centralbanksfinansieringen och den genomsnittliga grundräntan ökade från 2.4 procentenheter 1981 till 3.5 procentenheter 1982. Beloppet av centralbanksfinansieringen växte kraftigt på hösten. I genomsnitt uppgick centralbanksfinansieringen 1982 till 3 166 Mmk, vilket var 922 Mmk mindre än föregående år.

Kassareservskyldigheten, som i samband med lättningen inom penningpolitiken våren 1981 hade sänkts till 3.0 % av bankernas inlåning ändrades inte under början av året. För att bevara penningpolitikens styreffekt höjdes kassareservskyldigheten i slutet av sommaren till 3.3 % då likviditeten tilltog närmast som en följd av uppgången i den bundna valutareserven och säsongrörelserna inom statshushållningen. Den sista december uppgick kassareservdepositionerna till 3 132 Mmk, dvs. 640 Mmk mera än för ett år sedan. Ungefär hälften av tillväxten berodde på att inlåningen ökade.

Räntepolitiken

Finlands Bank sänkte den 1 juni grundräntan med $\frac{3}{4}$ procentenheter till 8 $\frac{1}{2}$ %. Räntegränserna för Finlands Banks inhemska krediter till andra än bankerna bands samtidigt vid grundräntan och fastställdes till 2 $\frac{1}{2}$ procentenheter symmetriskt på

¹ Marginalräntan för centralbanksfinansieringen har beräknats som de olika affärsbankernas högsta ränta på dagslånen (dagslåneränta + eventuell tilläggsränta) sammanvägd med bankernas andelar av kvotsumman.

² I beräkningarna av medelräntan på centralbanksfinansieringen har effekten av ränteutjämningsystemet beaktats.

vardera sidan om denna. Beslutet innebar att fluktuationsintervallet för räntan breddades. De nya gränserna blev 6 och 11 % mot tidigare 7 $\frac{1}{2}$ och 10 $\frac{1}{2}$.

Penninginstituten förutsattes sänka sina utlånings- och inlåningsräntor i samma mån som Finlands Banks grundränta ändrades. Den övre gränsen för bankernas utlåningsränta bibehölls emellertid vid 12 $\frac{1}{2}$ % för att öka utrymmet för räntedifferentiering.

Följande räntor tillämpades på inlåningen 1982:

	1.2.1980– 31.5.1982 %	1.6.1982– %
Premie- och skattelättnadsdepositioner bundna på 36 månader ¹	9.75	9.00
Depositioner bundna på 24 månader	9.00	8.25
Bostadssparpremiepositioner ²	8.00	7.25
Depositioner bundna på 12 månader	7.75	7.00
Depositioner bundna på 6 månader	6.25	5.50
Depositioner med 6 månaders uppsägningstid	6.25	5.50
Depositioner med 4–5 månaders uppsägningstid	4.50	3.75
Depositioner med 2–3 månaders uppsägningstid	3.50	2.75
Depositioner med 1 månads uppsägningstid	2.50	1.75
Sparräkningar och kapitalräkningar	5.00	4.25
Bruksräkningar ³	5.00	4.25
Checkräkningar och postgirokonton	2.00	1.25

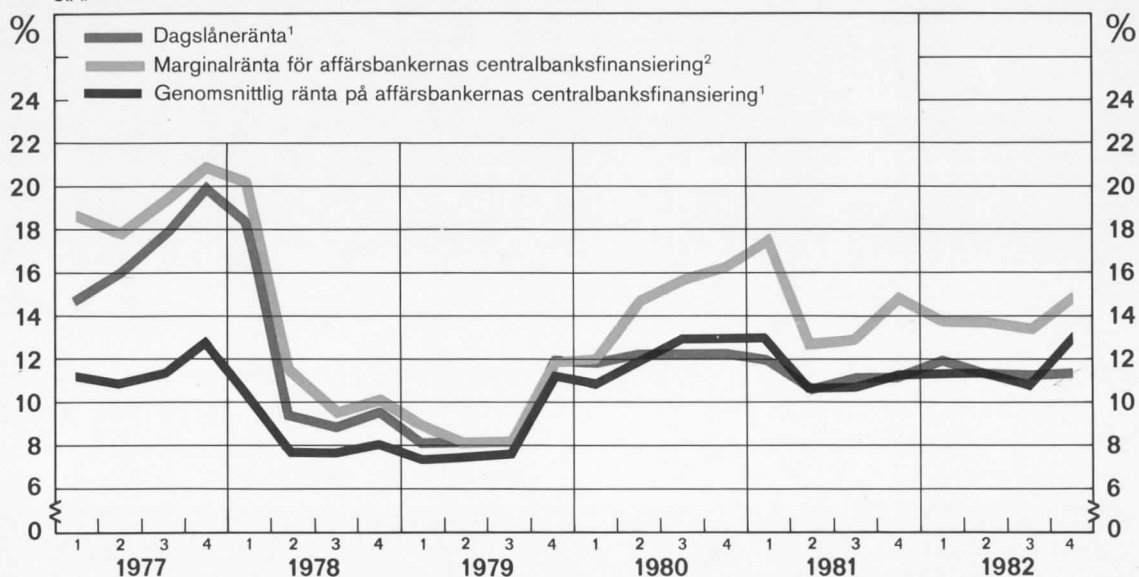
¹ Staten erlade ytterligare 1.25 % per år i räntestöd för premiepositionerna. Dessutom kunde deponenten vinna en sparpremie. Lagen tillämpas på depositioner, vilkas första insättning gjorts senast 31.3.1980. Sedan utgången av 1979 har det inte längre varit möjligt att göra skattelättnadsdepositioner.

² Räntan var lika med summan av räntan på kapitalräkningar, en tilläggsränta om 1.25 % som erlades av penninginstituten och statens bostadssparpremie om 1.75 %. Insättningarna skulle göras under minst åtta på varandra följande kalenderkvartal.

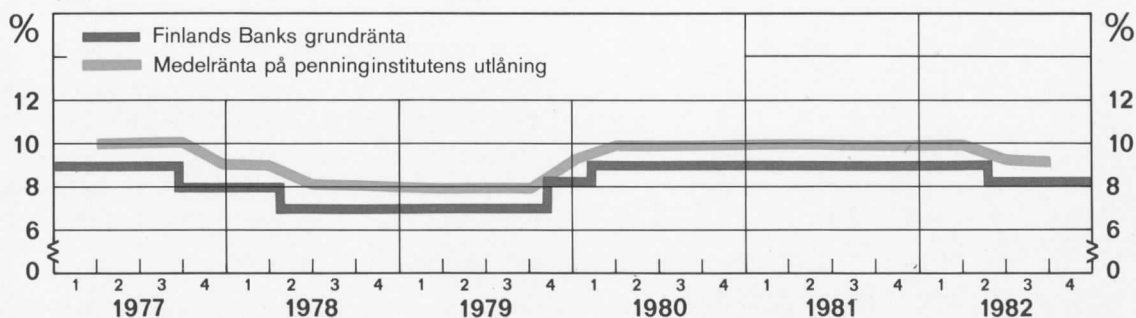
³ Räntan beräknades på kalendermånadens lägsta saldo.

Det ökade räntemedvetandet under de senaste åren gjorde att skillnaden mellan de utländska och inhemska räntorna blev av allt större betydelse för de kortfristiga utländska kapitalrörelserna. I början av året var 3 månaders eurodollarräntan (figur 11) högre än marginalräntan för centralbanksfinansie-

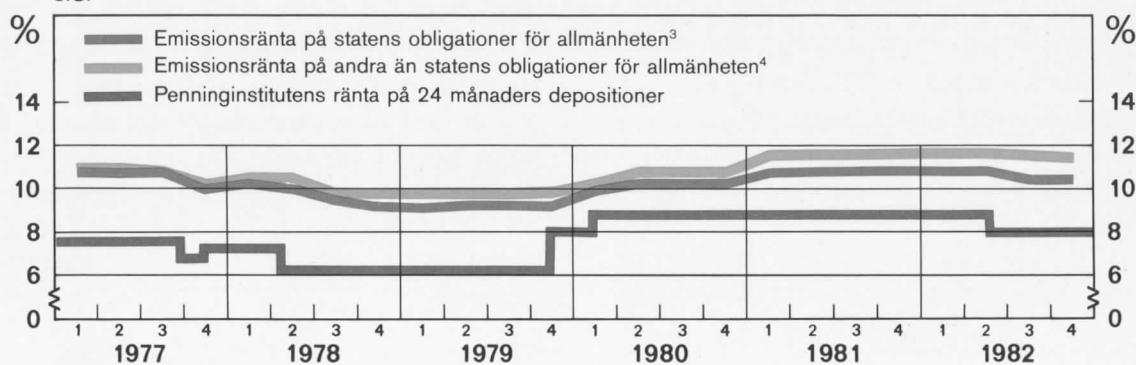
Figur 8.
RÄNTOR
8.A.

8.B.

8.C.

¹Genomsnitt av dagsvärdena.

²De olika bankernas högsta ränta på centralbanksfinansieringen sammanvägd med bankernas andelar av kvotsumman.

³Vägd med försäljningen.

⁴Vägd med emissionsbeloppen.

DE VÄGDA MEDELRÄNTORNA PÅ PENNINGINSTITUTENS UTLÅNING OCH INLÅNING SAMT RÄNTEMARGINALERNA VID SLUTET AV 1981 OCH 1982, %

	31.12.1981			31.12.1982		
	Ut-låning	In-låning	Räntemarginal	Ut-låning	In-låning	Räntemarginal
Postbanken	9.83	4.74	5.09	9.02	4.10	4.92
Affärsbankerna	9.84	5.68	4.16	8.95	5.01	3.94
Sparbankerna	10.59	6.03	4.56	9.85	5.33	4.52
Andelsbankerna	10.55	5.95	4.60	9.73	5.23	4.50
Samtliga penninginstitut	10.19	5.73	4.46	9.36	5.04	4.32

ringen i Finland och räntan på den fria penningmarknaden som nära följer marginalräntan. På hösten steg dessa inhemska räntor medan de utländska räntorna hade sjunkit alltsedan sommaren, och situationen blev därmed den rakt motsatta. Räntedifferensen i början av året ledde till ett utflöde av valutor. Det ombytta ränteförhållandet kom till synes i kapitalrörelserna först mot slutet av året, sedan den inhemska valutamarknaden stabiliserats.

Medelräntan på penninginstitutens utlåning (figur 8) uppgick vid slutet av året till 9.36 % mot 10.19 % ett år tidigare. Finlands Banks direktiv om en systematisk sänkning av medelräntan på utlåningen påverkade alltså medelräntans utveckling.

Medelräntan på penninginstitutens inlåning var vid årets slut 5.04 % eller 0.69 procentenheter lägre än vid föregående årsskifte. Räntemarginalen utgjorde 4.32 procentenheter, medan den varit 4.46 procentenheter ett år tidigare. Räntorna på statens nya obligationslån för allmänheten låg under årets senare hälft på en något lägre nivå än i början av året. Till följd av det allmänna räntebeslutet på försommaren sjönk emissionsräntorna för andra än statens obligationer för allmänheten med ½ procentenhet.

De kreditpolitiska direktiven

I samband med justeringen av den penningpolitiska linjen tillställde Finlands Bank i december

penninginstitutet ett cirkulär om kreditpolitiken. I cirkuläret konstaterades att de yttre förutsättningarna för ett ekonomiskt uppsving i Finland alltså var svaga. För att säkerställa de positiva effekterna av höstens valutakurspolitiska åtgärder ansågs det viktigt att pris- och löneutvecklingen inte på nytt skulle försvaga företagets konkurrenskraft.

Den penningpolitiska linjen måste därför vara något stramare än den som följts sedan våren 1981, då Finlands Bank senast hade utfärdat riktlinjer för kreditpolitiken. Det centrala målet var en bestående uppbromsning av inflationen, för att den ekonomiska tillväxten och sysselsättningen skulle kunna främjas på lång sikt.

Finlands Bank meddelade penninginstitutet att dessa i sin kreditgivning borde beakta att villkoren för centralbanksfinansieringen tills vidare kom att hållas tämligen strama. Det framhölls vidare att banken vid dimensioneringen av penningpolitiken skulle komma att utgå ifrån att finansieringen av en lönsam investerings- och produktionsverksamhet tryggades. Detta förutsatte dock att penninginstitutet förhöll sig återhållsamt i sin övriga kreditgivning.

Utlåtanden om obligationslån

Finlands Bank gav under året statsrådet 45 utlåtanden om privata obligationslån. Samtliga lån fick ett tillstyrkande utlåtande och statsrådet beviljade emissionstillstånd för dem alla. Lånens samman-

lagda nominella värde utgjorde 2 255 Mmk, vilket var 939 Mmk mera än ett år tidigare.

Av obligationslånen emitterades tjugo av privata hypoteksinrättningar, tjugo av industri- och kraftbolag, tre av kommuner och städer och två av utvecklingskreditinstitut. Det nominella värdet av de privata hypoteksinrättningarnas emissioner uppgick till allt som allt 1 531 Mmk eller 351 Mmk mera än 1981. Industrins och kraftbolagens sammanlagda emissioner belöpte sig till 554 Mmk mot 25 Mmk året innan. Det sammanlagda beloppet av utvecklingskreditinstitutens lån var 96 Mmk medan det nominella värdet av kommunernas och städernas emissioner utgjorde 74 Mmk. Hypoteksinrättningarnas och utvecklingskreditinstitutens lån var närmast avsedda för finansiering av näringslivets och kommunernas produktiva investeringar och bostadsproduktionen.

Det nominella totalbeloppet av de nio privata obligationslån som var avsedda för allmänheten uppgick till 551 Mmk eller 68 Mmk mera än föregående år. Alla dessa lån löpte med fast ränta. Räntan på de lån som emitterades i början av året var 11.75 %, medan de lån som emitterades efter den allmänna sänkningen av räntenivån löpte med en ränta om 11.25 %. Lånen för andra än allmänheten hade ett sammanlagt nominellt värde om 1 704 Mmk, vilket var 871 Mmk mera än 1981. Av dessa lån löpte 25 med rörlig ränta och 11 med fast ränta. Räntan varierade mellan 9 och 12.25 %.

Depositionsbevisen och de tidsbundna depositionerna

De kassemedel som staten kanaliserade till Finlands Bank placerades såsom under tidigare år dels i dagsdepositioner via Postbanken, dels i depotionsbevis. Till följd av säsongrörelserna i statens kassaställning var depotionsbevisens belopp störst i november och minst i februari. Statens konjunkturfondsdepositioner och de konjunkturdepositioner som staten uppburit av företagen avvecklades i sin helhet under året.

Största delen av företagssektorns tidsbundna depositioner i Finlands Bank bestod av de investeringsdepositioner som företagen gjort i anslutning till investeringsreserveringarna. Statsrådet fattade i oktober beslut om att frige de reserveringar som gjorts för räkenskapsperioder avslutade under de tre sista kvartalen 1981, dvs. 420 Mmk. Samtidigt förlängdes användningsperioden för investeringsreserveringarna. Enligt beslutet skulle alla investeringsreserveringar gjorda för räkenskapsperioder som avslutats senast vid utgången av 1981 kunna användas ända till slutet av 1983. Enligt tidigare beslut skulle användningsperioden ha upphört 30.4.1983 och användningsrätten ha gällt reserveringar för räkenskapsperioder som utgått senast 31.3.1981.

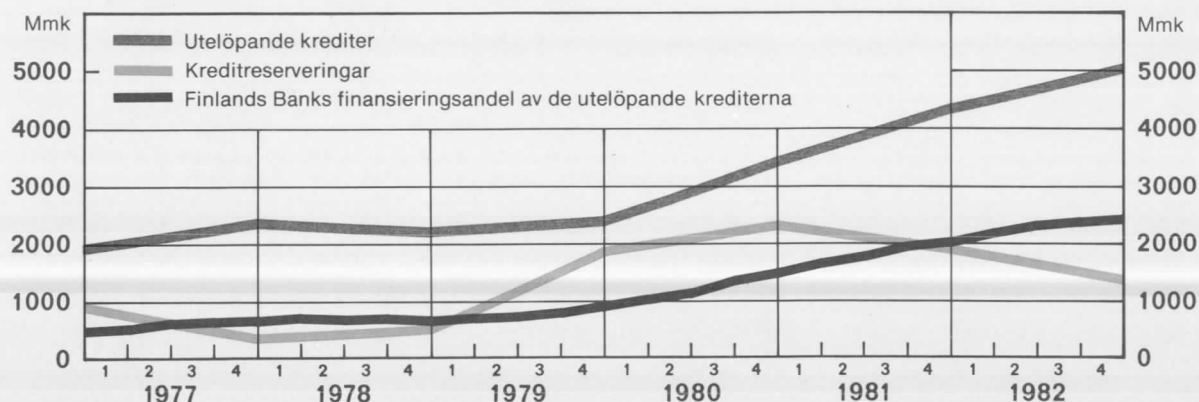
Beloppet av de investeringsdepositioner som baserade sig på investeringsreserveringarna var vid slutet av 1982 nästan lika stort som ett år tidigare, eftersom nya depositioner under året gjordes i nästan samma utsträckning som gamla lyftes. De depositioner som anslöt sig till de frigivna reserveringarna uppgick vid årsskiftet till drygt 1 200 Mmk.

De särskilda finansieringsarrangemangen

Villkoren för de finansieringsarrangemang som gäller inhemska leveranskrediter (s.k. KTR-krediter), kortfristiga exportkrediter och nyexportkrediter justerades till vissa delar under året. Dessutom sänktes räntorna för dessa särskilda finansieringsarrangemang den 1 juni lika mycket som grundräntan. Finlands Banks andel av finansieringsarrangemangens kreditbestånd var vid årets slut 4 343 Mmk eller 11 % större än ett år tidigare. I december beviljade Finlands Bank staten ett lån på 1 mrd mk för att finansiera de åtgärder i syfte att stärka industrins konkurrenskraft som staten beslutat om i samband med devalveringarna. Lånet lyfts under 1983 och betalas tillbaka under 1985.

Inom ramen för finansieringsarrangemanget för inhemska leveranser finansieras den inhemska industrins leveranser av kapitalvaror till inhemska beställare. Genom arrangemanget skall de fin-

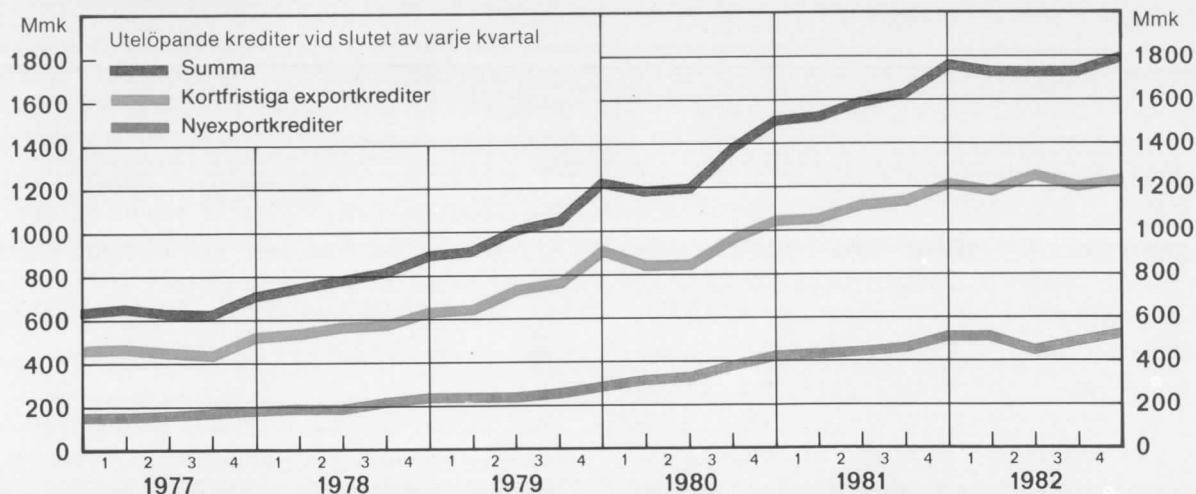
Figur 9.
FINANSIERING AV INHEMSKA LEVERANSER

ländska företagen på den inhemska marknaden garanteras lika goda finansiella konkurrensvillkor som de utländska tillverkarna. Finlands Bank, affärsbankerna och Postbanken deltar i finansieringsarrangemanget. Beroende på ändringen av grundräntan sjönk räntan på krediterna den 1 juni till 8 ½ %. Finlands Banks andel av den kreditfinansierade delen av köpeskillingen bibehölls vid 50 %. Vad de övriga villkoren beträffar företags några smärre justeringar.

Genom att investeringsefterfrågan förblev låg, reserverades inhemska leveranskrediter till ett mindre belopp än föregående år, dvs. 1 392 Mmk. Härav stod maskiner till skogsindustrin för 40 % och fartyg för 20 %. Vid årets slut var kreditreserveringar på 1 498 Mmk i kraft, dvs. en fjärdedel mindre än för ett år sedan. Dragningarna av inhemska leveranskrediter nådde samma nivå som året innan tack vare att en del större påbörjade investeringsprojekt slutfördes. Sammanlagt lyftes

Figur 10.
FINANSIERING AV NYEXPORTKREDITER OCH KORTFRISTIGA EXPORTKREDITER

1 928 Mmk eller 32 Mmk mera än 1981. Hela kreditbeståndet uppgick vid slutet av 1982 till 5 146 Mmk, vilket var 711 Mmk mera än vid föregående årsskifte. Härav utgjorde Finlands Banks finansieringsandel 2 514 Mmk.

Finansieringsarrangemanget med kortfristiga exportkrediter är avsett för finansiering av sådana högst 24 månaders exportkrediter som beviljats den utländska köparen i samband med export som skall betalas i konvertibel valuta. För att begränsa tillväxten i kreditbeståndet för detta finansieringsarrangemang hade Finlands Bank i december 1981 beslutat att fastställa ett maximibelopp för de växlar som banken finansierar i medeltal per år och företag. Detta skulle vara 70 Mmk under 1982 och 50 Mmk under 1983. Den ränta som för finansieringen debiteras företagen sjönk vid den allmänna räntesänkningen den 1 juni till $7\frac{3}{4}\%$ för exportleveranser med en betalningstid av högst 12 månader och till $8\frac{1}{4}\%$ då betalningstiden överskrider 12 månader.

Till följd av de införda begränsningarna växte kreditbeståndet för finansieringsarrangemanget med kortfristiga exportkrediter, inkl. exportfaktoringkrediter till finansieringsbolag, med endast 1 % till 1 269 Mmk. Av hela kreditbeståndet representerade verkstadsvaruindustrin 39 %, metallindustrin 9 % och textil-, beklädnads- och läderindustrin 9 %. Finansieringen utnyttjades vid årets utgång av 716 företag.

Med nyexportkrediter finansieras det behov av driftskapital under tillverkningstiden som beror på småindustrins och den medelstora industrins exportökning. De finansierande bankernas ränta på nyexportkrediterna sjönk den 1 juni i samma mån som grundräntan eller till $7\frac{3}{4}\%$. Kreditbeståndet för finansieringsarrangemanget med nyexportkrediter var hela året i det närmaste oförändrat och uppgick vid slutet av året till 560 Mmk. Metall- och verkstadsindustrins andel av kreditbeståndet utgjorde 28 % och textil-, beklädnads- och läderindustrins 28 %. Nyexportkrediter utnyttjades vid årets slut av 2 426 företag, av vilka 1 692 var pälsdjursfarmer.

VALUTAPOLITIKEN

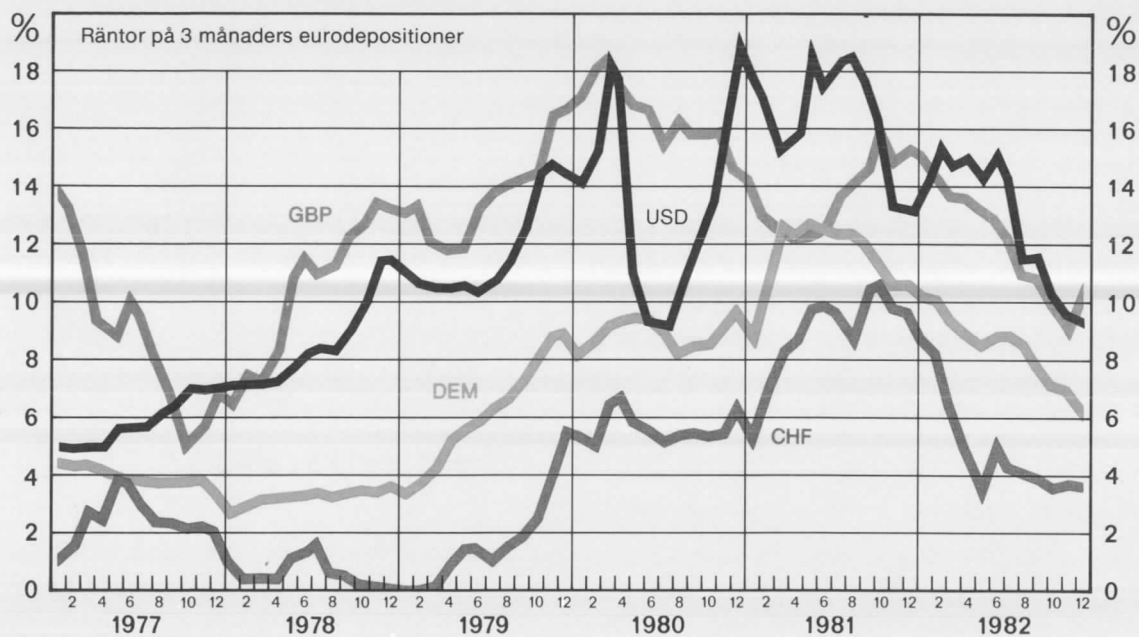
Utvecklingen på den internationella valuta- och finansieringsmarknaden

Förenta staternas penningpolitik, den fördjupade recessionen och de växande budgetunderskotten hade ett avgörande inflytande på den internationella valuta- och finansieringsmarknaden under 1982. Läget förvärrades genom de fortsatt höga realräntorna i Förenta staterna. Flera u-länder fick problem med skötseln av sina snabbt ökade utlandsskulder. Dessa länders och också vissa bankers och företags betalningsstörningar resulterade i det värsta tillståndet under efterkrigstiden för det internationella banksystemet.

På sommaren vände räntorna i Förenta staterna nedåt. Först var det räntorna på den kortfristiga statsskulden som sjönk rätt snabbt. Långsammare var nedgången i de privata bankernas kortfristiga räntor, vilket berodde på den förtroendekris som samtidigt drabbade banksystemet. Under hösten gick också räntorna på långfristiga placeringar ned. I oktober meddelade den amerikanska centralbanken att den skulle avstå från den strama penningpolitik med reglering av penningmängden som följts alltsedan hösten 1979. Nyorienteringen var närmast en följd av den allt djupare recessionen och av svårigheterna i Förenta staterna och inom det internationella banksystemet. Den sänkning av räntenivån som behövdes för ett ekonomiskt uppsving bromsades av det ökande underskottet inom statshushållningen. Federal Reserve bidrog till lättningen genom stödoperationer på den öppna marknaden och sänkte dessutom diskontot sju gånger från juli till årets slut, då räntan uppgick till 8.5 %. Samtidigt var 3 månaders eurodollarräntan drygt 9 %. Även för de övriga ledande valutorna sjönk euroräntorna avsevärt under årets lopp (figur 11).

På den internationella valutamarknaden stärktes dollars kurs ända fram till november, trots att dollarräntorna justerades ned. Därefter försvagades dollarn i snabb takt. Av de övriga viktigare valu-

Figur 11.
EURODEPOSITIONERNAS RÄNTOR

torna förstärktes den japanska yenen mest gentemot dollarn. Det engelska pundet blev däremot svagare i förhållande till dollarn och mot slutet av året i hög grad också gentemot EMS-valutorna.

Inom det europeiska valutasystemet (EMS) företogs också under 1982 en del interna kursjusteringar. Den 22 februari skrevs den belgiska och den luxemburgska francen ned med 8.5 % och den danska kronan med 3 % i förhållande till de övriga EMS-valutorna. Den franska francen devalverades den 12 juni med 5.75 % och den italienska liran med 2.75 %, medan D-marken och den holländska florinen vardera revalverades med 4.25 % mot de övriga EMS-valutorna.

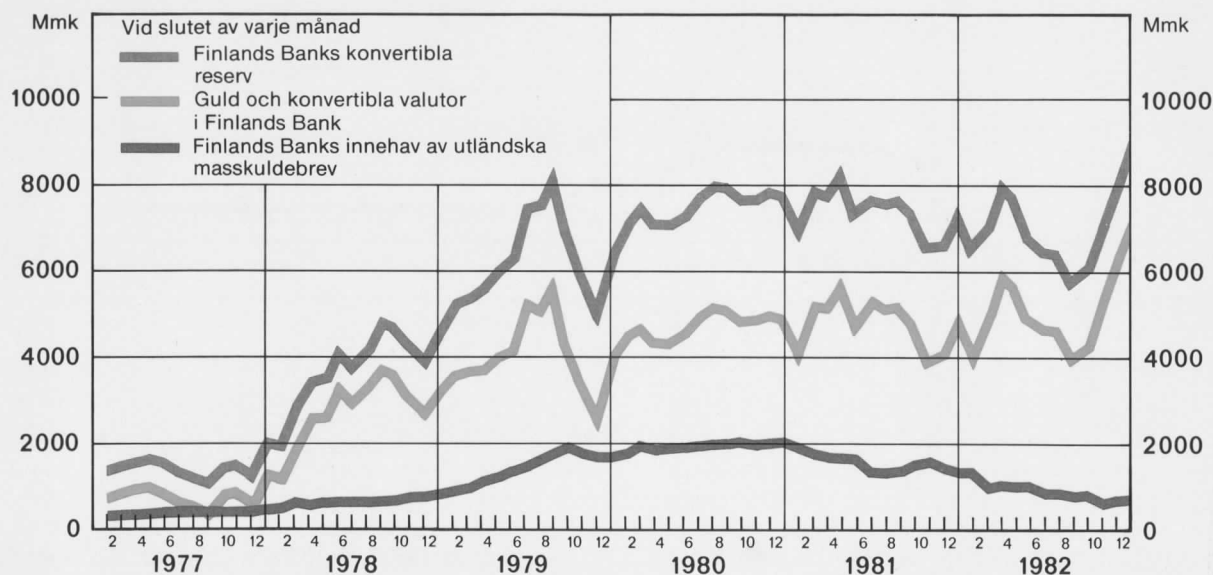
Guldpriset fluktuerade särskilt mot slutet av året kännbart beroende på växlingarna i dollarkursen och dollarräntorna. Vid utgången av 1982 var guldets pris c. 450 dollar per uns.

De allt större svårigheterna inom världens bank-

system dämpade den internationella finansieringsmarknadens tillväxt, medan fallet i räntenivån i Förenta staterna och andra ledande industriländer hade motsatt verkan. Resultatet blev att låneaktiviteten på den internationella finansieringsmarknaden stannade ungefär på samma nivå som året innan. Den allmänna nedtrappningen av ränteläget verkade stimulerande på verksamheten isynnerhet på euromarknaden, även om de nominella räntorna och till följd av den avtagande inflationstakten också dollarns realränta alltjämt höll sig relativt väl uppe. De amerikanska bankernas s.k. primränta, dvs. den ränta som de debiterade sina bästa kunder, sjönk under årets lopp med 4 procentenheter till 11 ½ %.

Särskilt kraftigt ökade eurobondlånen i dollar. De kreditvärdiga låntagarna återvände till marknaden då räntorna sänktes. Ehuru placerarna fäste allt större vikt vid låntagarnas kreditvärdighet var kapitalutbudet rikligt. Härtill bidrog dessutom dollarns höga realränta. Också obligationsemissionerna i

Figur 12.
DEN KONVERTIBLA VALUTARESERVEN

schweizerfrancs växte rätt kraftigt. Kapitalmarknaderna i Förbundsrepubliken Tyskland och Japan kännetecknades liksom av en god tillgång på kapital. Den sammanlagda emissionsvolymen för nya eurobondlån steg till över 50 mrd dollar. Allt som allt blev den utländska upplåningen på de internationella obligationsmarknaderna enligt uppskattning närmare 80 mrd dollar eller nästan 50 % större än ett år tidigare.

På eurokreditmarknaden ledde dollarräntornas fall som väntat till en omreglering av en rad de mest skuldsatta ländernas lån. Detta, dvs. vissa låntagares och finansieringsinstituts betalningssvårigheter och t.o.m. konkurser, reducerade kapitalutbudet på eurokreditmarknaden. Den sammanlagda volymen av nya offentliggjorda eurokrediter minskade därför med c. en tredjedel och blev knappt 100 mrd dollar. Internationella valutafonden och Internationella regleringsbanken spelade en framträdande roll vid förhandlingarna om de nya kreditarrangemangen för de länder som under året drabbats av betalningssvårigheter.

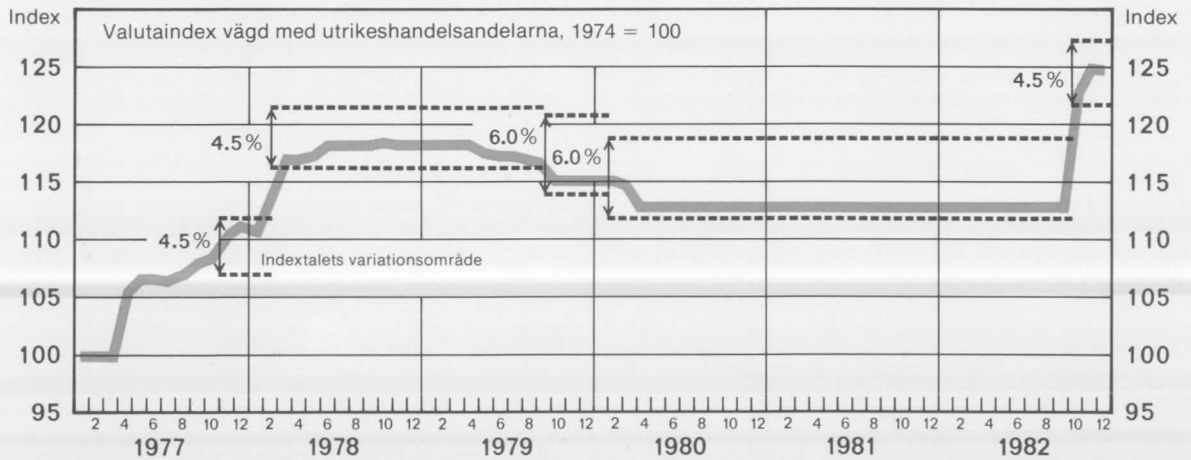
Valutakurspolitiken och den inhemska valutamarknaden

Osäkerheten på den inhemska valutamarknaden tilltog på våren, då det tryck som kursförväntningarna orsakade förstärktes. Den konvertibla valutareserven vid månads slut var störst eller 8 065 Mmk för mars. Sin lägsta nivå eller 5 484 Mmk nådde reserven i oktober, trots betydande dragningar av utländska reservkrediter och terminsförsäljning till bankerna (figur 12).

Försvagningen i industrins konkurrenskraft gav sig allt tydligare till känna med den utdragna internationella recessionen. Under början av hösten förekom dessutom ett avsevärt utflöde av kortfristigt kapital. I syfte att stöda likviditeten gentemot utlandet och stärka konkurrenskraften beslöt Finlands Bank att den 6 oktober höja valutaindexet med c. 4 % inom gränserna för variationsområdet.

Efter nedskrivningen av den svenska kronan med 16 % den 8 oktober ansåg Finlands Bank att den

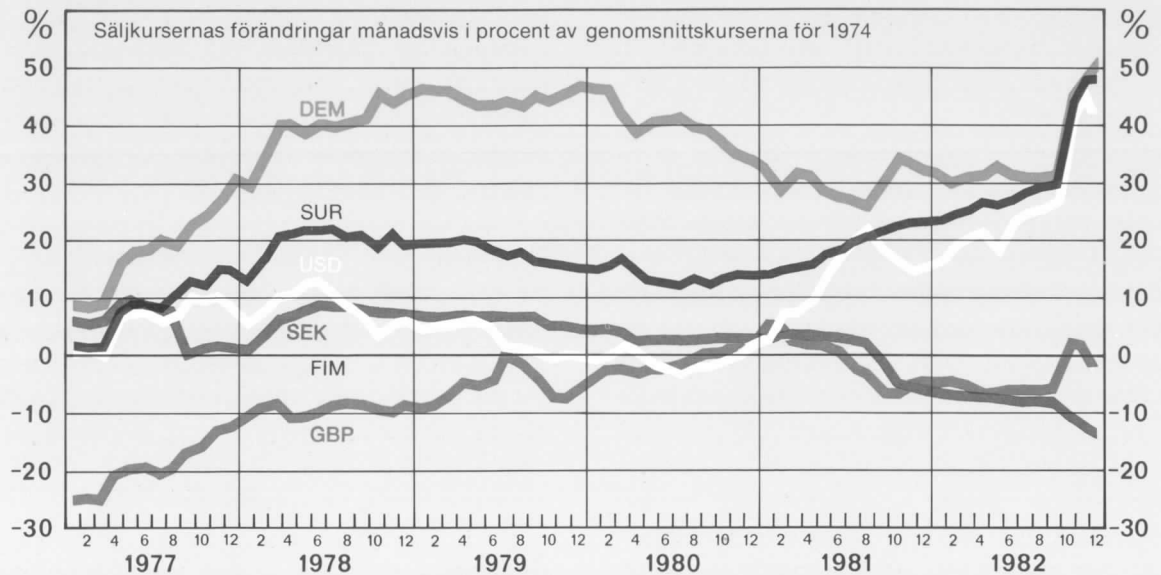
Figur 13.
FINLANDS BANKS VALUTAINDEX

finska marken på grund av det förändrade ekonomisk-politiska läget ånyo borde devalveras. Devalveringen dimensionerades så, att den skulle stärka konkurrenskraften och stöda sysselsättningen, men ändå så litet som möjligt öka inflationstrycket. Statsrådet beslöt den 10 oktober på framställning

av Finlands Bank att justera gränserna för valutaindexens variationsområde. De nya gränserna fastställdes till 121.9 och 127.5 räknat från den 11 oktober. Innan dess hade gränserna varit 112.0 och 119.0. Samtidigt minskades variationsområdets bredd från c. 6 % till 4.5 %. På grund av

Figur 14.
DE VIKTIGASTE VALUTORNAS KURSUTVECKLING GENTEMOT MARKEN

statsrådets beslut bestämde Finlands Banks direktion att valutaindexet den 11 oktober skulle höjas med c. 6 %. Den sammanlagda effekten härav och av det valutakursbeslut som trätt i kraft den 6 oktober blev en genomsnittlig stegring i valutakurserna med 10 ½ % och en sänkning av markens externa värde med 9 ½ % (figur 13).

Förändringarna i den internationella kursstrukturen ledde tillsammans med de inhemska kursbesluten till stora växlingar i markkurserna för de valutor som noterades av Finlands Bank. Säljkursen för US-dollar gick upp med 21.4 %, för rubeln med 20.0 %, för D-marken med 14.6 % och för det engelska pundet med 2.2 %. Den svenska kronans säljkurs sjönk till följd av devalveringen med 8.2 % (figur 14 och tabell 16).

Finlands Bank deltog under året i verksamheten på terminsmarknaden för konvertibla valutor. I januari skedde det i experimentsyfte. I augusti – september önskade banken stöda den konvertibla valutareserven genom att sälja dollar på termin till valutabankerna. Marknaden var stabil ända fram till hösten, då bankernas nettoterminsfordran till följd av kursförväntningarna förbyttes i en nettoskuld och dollarns terminskurs samtidigt steg drastiskt i förhållande till avistakursen. Efter valutakursbesluten fick bankerna åter en nettoterminsfordran, som vid årsskiftet låg på ungefär samma nivå som i början av året. Terminskurserna sjönk också markant.

Terminstransaktionerna i rubel i anslutning till handeln mellan Finland och Sovjetunionen växte avsevärt. Finlands Bank täckte alltså terminskontrakt i rubel mellan bankerna och deras kunder. Finlands Banks terminsfordringar i rubel uppgick vid slutet av året till 1 052 milj. rubel, eller 613 milj. rubel mera än ett år tidigare och skulderna till 18 milj. rubel.

Finlands Banks konvertibla valutareserv steg under året med 1 547 Mmk till 9 005 Mmk. Nettobeloppet av de konvertibla valutorna ökade med 2 127 Mmk till 5 796 Mmk, medan de utländska masskuldebrevet minskade med 640 Mmk till 765 Mmk. Fin-

lands Banks bundna reserv krympte med 384 Mmk till 1 525 Mmk genom att en del av de bundna valutafordringarna i slutet av året omvandlades till långfristiga kontofordringar (tabell 3).

Under året återbetalades 220 Mmk av de belopp som 1975 och 1976 erhållits ur Internationella valutafondens oljefacilitet. Det utelöpande beloppet vid slutet av året var 75 Mmk.

Vid utgången av 1982 hade Finlands Bank avtal med utländska banker om kreditreserveringar på sammanlagt 1 500 milj. US-dollar. Krediterna kan vid behov lyftas för att stärka landets valutareserv. Vid årets slut var 500 milj. US-dollar av beloppet utnyttjat.

De långfristiga kapitalrörelserna och den utländska skulden

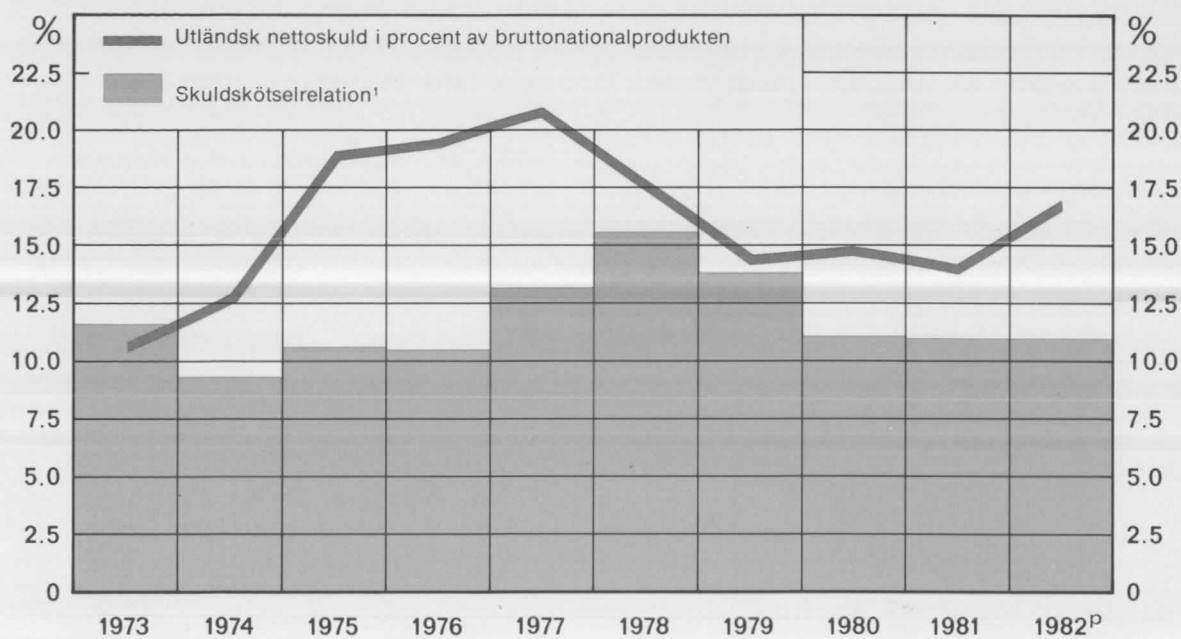
Inflödet av långfristigt kapital blev 1982 större än året innan. Statens nettokapitalimport växte alltså. Däremot var företagets kapitalinförsel lika stor som ett år tidigare.

Ungefär hälften av den långfristiga kapitalimporten inföll under årets första kvartal. Staten täckte då en betydande del av sitt finansieringsbehov för 1982 med långfristig utländsk upplåning. Trots den internationella räntenivåns fall dämpade sänkningen av de inhemska räntorna i början av sommaren och avmattningen i investeringsverksamheten mot slutet av året företagets kapitalimport under andra halvåret.

Inemot hälften av företagets kapitalimport gick till skogs- och metallindustrins investeringar. Isynnerhet skogsindustriföretagen använde en ansevärd del av det utländska kapitalet för finansiering av sådana större projekt som påbörjats redan under tidigare år.

Finlands utländska nettoskuld uppgick vid utgången av 1982 enligt preliminära uppgifter till 40.0 mrd mk eller 10.0 mrd mk mera än vid föregå-

Figur 15.
UTVECKLINGEN AV SKULDSÄTTNINGEN

¹ Kostnaderna för den långfristiga utländska bruttoskulden (amorteringar + räntor) i procent av bytesbalansens inkomster. Utgifterna för skötseln av skulden omfattar inte amorteringarna på Finlands Banks reservkrediter och oljefaciliteten.

p = preliminära uppgifter

ende årsskifte. Den långfristiga nettoskulden växte med 6.9 mrd mk till 40.1 mrd mk. Av ökningen härrörde 6.2 mrd mk från kursförändringar. Den kortfristiga nettofordran minskade med 3.0 mrd mk till 0.1 mrd mk.

Den utländska nettoskuldens andel av bruttonationalprodukten till marknadspris steg med 3.0 procentenheter till c. 17.2 % (figur 15). En väsentlig del av uppgången orsakades av förskjutningarna i markens externa värde. Finlands kreditvärdighet på den internationella finansieringsmarknaden var också under 1982 god.

Finlands långfristiga utländska bruttoskuld gick upp med 12.6 mrd mk till 55.1 mrd mk (tabell 14). Förändringarna i markens externa värde höjde skuldbeloppet med 7.0 mrd mk och den egentliga

stegringen blev således 5.6 mrd mk. Den statliga skulden växte med 3.1 mrd mk, vilket var 0.9 mrd mk mera än ett år tidigare. Företagens och finansieringsinstitutens ökning av den långfristiga skulden uppgick till 2.4 mrd mk. En del härav förklarades av att finansieringsinstitutens kortfristiga krediter konverterades till långfristiga. Vid slutet av året var 46 % av den långfristiga bruttoskulden denominerad i US-dollar, 12 % i D-mark, 10 % i schweizerfrancs och 9 % i japanska yen. Återstoden fördelade sig på 21 andra valutor.

Långfristigt utländskt lånekapital lyftes till ett 2.0 mrd mk större belopp än året innan eller 10.7 mrd mk. Härav representerade eurovalutalånen 4.2 mrd mk och de finländska obligationsemissionerna utomlands 3.1 mrd mk. Följande 15 offentliga masskuldebrevslån upptogs i utlandet:

Staten	150 milj.	DEM
Staten	75 milj.	USD
Staten	100 milj.	NLG
Staten	20 mrd	JPY
Staten	100 milj.	USD
Staten	15 mrd	JPY
Enso-Gutzeit Oy	5 milj.	KWD
Helsingfors stad	50 milj.	DEM
Imatran Voima Oy	10 mrd	JPY
Kansallis-Osake-Pankki	50 milj.	USD ¹
Fastighetsbanken i Finland Ab	}	60 milj. DEM
Industribanken i Finland Ab		
Land- och industrifastighetsbanken Ab		
Mortgage Bank of Finland Ltd		
Postbanken	15 milj.	GBP ²
Finlands Exportkredit Ab	50 milj.	CHF ²
Industrialiseringsfonden	75 milj.	USD ²
	30 milj.	CHF

¹ I Finland registrerat som debenturlån.

² I Finland registrerat som annat masskuldebrevslån.

Den vägda medelräntan för de finansieringslån med fast ränta som lyftes under året var 11.0 % och den genomsnittliga betalningstiden 6.1 år. Kreditvillkoren för finansieringslånen var en aning fördelaktigare än året förut, vilket närmast kunde tillskrivas nedgången i räntenivån för de viktigaste lånevalutorna. För de finansieringslån med fast ränta som lyfts 1981 hade medelräntan varit 11.7 % och betalningstiden i genomsnitt 6.4 år.

Amorteringarna på den långfristiga bruttoskulden uppgick till 5.1 mrd mk eller litet mera än 1981. Ränteutgifterna för skulden steg med 1.3 mrd mk till 5.2 mrd mk till följd dels av skuldens tillväxt dels av den höga internationella räntenivån.

Nettobeloppet av utländska företags direkta investeringar i Finland ökade inte jämfört med 1981. Antalet företag i Finland med en utländsk ägarandel på över 20 % var vid årsskiftet 985.

Ökningen av Finlands långfristiga utländska bruttofordran fortsatte 1982 och blev 5.6 mrd mk. En del härav föranleddes av finansieringsarrangemangen inom sovjethandeln. Exportkrediternas andel av fordringarna var knappt hälften, och deras nettoökning utgjorde 1.2 mrd mk. De utestående utvecklingskrediterna växte med 49 Mmk till 137 Mmk, beroende på att mera nya krediter utnyttjades.

Finländska företags direkta investeringar i utlandet växte också 1982. Nettoinvesteringarna blev om-

kring en tredjedel större än året innan, dvs. 1 133 Mmk, och bestod till en femtedel av finländska företagsköp i Sverige. Vid slutet av året fanns det utomlands 1 167 sådana företag där den finländska ägarandelen var över 20 %.

Finlands Bank beviljade under 1982 Chase Manhattan Bank Oy och Indosuez Osakepankki tillstånd till import av aktiekapital sedan statsrådet godkänt moderbolagens ansökningar om att få grunda en dotterbank var i Finland.

De kortfristiga kapitalrörelserna

Nettoutflödet av kortfristigt kapital var under första kvartalet ansevärt. Orsaken låg i det lättare läget på den inhemska finansieringsmarknaden och de höga utländska räntorna. Nettoexporten övergick under sommarmånaderna i en nettoimport sedan bytesbalansen börjat visa underskott och isynnerhet eurodollarräntorna kännbart sjunkit. Kursförväntningarna under början av hösten återspeglades i en kraftig förändring i bankernas kortfristiga utländska skuld: bankernas nettoskuld reducerades närmast på grund av att nettoterminsfordringarna förbyttes i en skuld. Efter devalveringarna stramades den inhemska valutamarknaden åt och bankernas utländska nettoskuld hade vid årsskiftet stigit omkring 6 mrd mk över nivån ett år tidigare. Drygt en tredjedel av ökningen berodde på förändringarna i markens externa värde och på de valutadepositioner som skulle täcka tillväxten i bankernas terminsfordringar.

Arrangemangen med de länder som Finland har betalningsavtal med

Finland hade vid slutet av 1982 clearingbaserade betalningsavtal med Sovjetunionen, Bulgarien, Tyska demokratiska republiken, Kina och Ungern. Clearingavtalen med Polen och Tjeckoslovakien var formellt alltjämt i kraft, men i praktiken fortsatte experimentet med betalningar i konvertibla US-dollar.

Inom betalningsrörelsen mellan Finland och Rumänien användes fr.o.m. 1.1.1982 konvertibla valutor. Enligt det långfristiga handelsavtal som undertecknades mellan Finland och Kina sker betalningarna länderna emellan från början av 1983 likaså i konvertibla valutor. Övergången aktualiserades av Rumäniens och Kinas inträde i Internationella valuta-fonden. Fonden förutsätter att bilaterala betalningsarrangemang medlemsländerna emellan successivt avvecklas.

Finlands tillgodohavande på clearingkontot med Sovjetunionen låg nästan hela året avsevärt över den uppställda kreditlimiten. I början av året uppgick tillgodohavandet till c. 300 milj. rubel, dvs. två gånger kreditlimiten. Störst eller drygt 800 milj. rubel var det i augusti. Den exceptionellt stora obalansen berodde främst på att Finlands export hade vuxit betydligt snabbare än importen. För 1981, men delvis också för 1982, överskred exportleveranserna från Finland markant värdet av kvoten i det årliga varuutbytesprotokollet, medan importen

i stort sett överensstämde med kvoten.

På grund av tillväxten i handelsutbytet mellan Finland och Sovjetunionen höjdes kreditlimiten för det finländsk-sovjetiska clearingkontot den 24 september från 150 till 300 milj. clearingrubel. Detta skedde genom en notväxling mellan ländernas regeringar.

De finländska och sovjetiska utrikeshandelsmyndigheterna avtalade under året om en del åtgärder för att återställa balansen i betalningarna utan nedskärning av totalbeloppet av Finlands exportkvot i varuutbytesprotokollet för 1983. Bl.a. kom Finlands Bank och Sovjetunionens Utrikeshandelsbank den 19 oktober överens om att 300 milj. clearingrubel av Finlands kontofordran skulle överföras från clearingkontot till ett räntebärande specialkonto. Beloppet skall betalas tillbaka åren 1984–1986. Vid slutet av 1982 hade Finlands tillgodohavande på clearingkontot sjunkit till c. 200 milj. rubel, dvs. inom ramen för den nya kreditlimiten.

FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING OCH RESULTATRÄKNING

Finlands Banks balansräkning vid utgången av räkenskapsåret och de två närmast föregående åren framgår av tabell 1. Balansräkningen uppgörs och publiceras enligt reglementet fyra gånger i månaden. I tabell 2 presenteras balanserna vid varje månads slut 1982. Tabell 4 innehåller resultaträkningarna för 1982 och de två närmast föregående åren. Utvecklingen av de viktigaste posterna i Finlands Banks balansräkning 1982 illustreras i figur 16.

UTLANDET

Finlands Banks utländska nettotillgodohavanden ökade under året med 707 Mmk till 9 083 Mmk. De utländska nettotillgodohavandena steg en aning i början av året och på sommaren och var högst eller 9 791 Mmk vid slutet av juli. I september – oktober sjönk de markant till följd av kursförväntningarna och nådde sin lägsta nivå eller 6 800

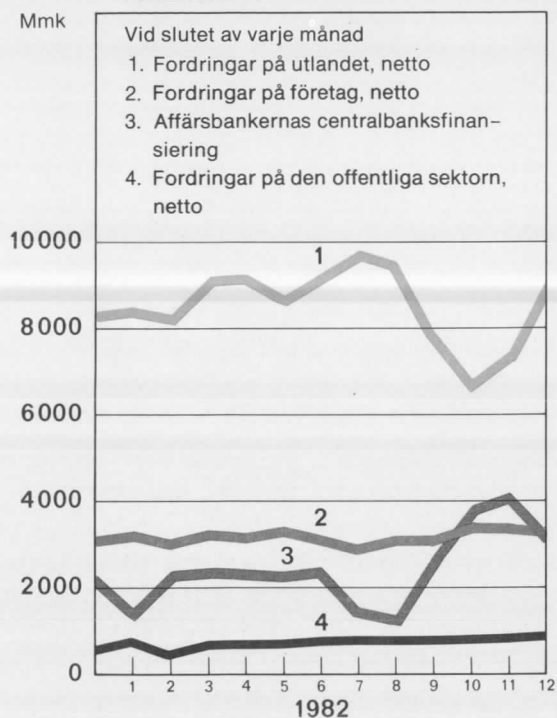
Mmk vid utgången av oktober. Efter devalveringarna började de ånyo växa mot slutet av året.

Bankens konvertibla valutareserv växte 1982 med 1 547 Mmk till 9 005 Mmk. Till den konvertibla valutareserven räknas guld, de särskilda dragningsrätterna, reservtranchen i Internationella valutafonden, de utländska masskuldebrev och de konvertibla valutafordringarna minus de konvertibla

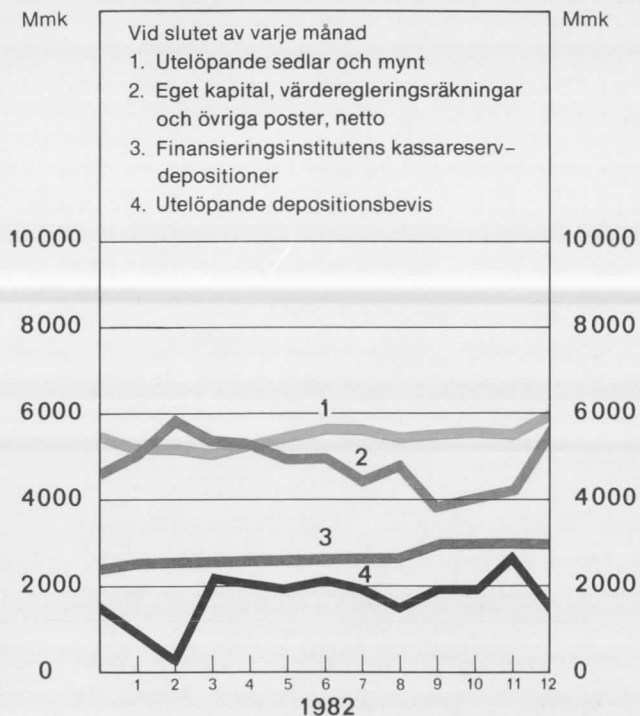
UTLÄNDSKA KONTON, MMK

	31.12.1981	31.12.1982	Förändring
Guld	1 382	1 382	0
Särskilda dragningsrätter	632	609	- 23
Reservtranchen i Internationella valutafonden	394	453	+ 59
Utländska masskuldebrev	1 405	765	- 640
Konvertibla valutor	3 686	5 813	+2 127
Bundna valutor	1 964	1 530	- 434
Guld och valutafordringar	9 463	10 552	+1 089
Markandelen i Internationella valutafonden	1 606	1 843	+ 237
Tidsbundna fordringar	-	2 120	+2 120
Övriga fordringar på utlandet	1 606	3 963	+2 357
Summa utländska fordringar	11 069	14 515	+3 446
Konvertibla konton	41	17	- 24
Bundna konton	55	5	- 50
Valutaskulder	96	22	- 74
Internationella valutafondens markkonton	1 871	1 927	+ 56
Tilldelade särskilda dragningsrätter	726	833	+ 107
Tidsbundna skulder	-	2 650	+2 650
Övriga utländska skulder	2 597	5 410	+2 813
Summa utländska skulder	2 693	5 432	+2 739
Utländska nettotillgodohavanden	8 376	9 083	+ 707

Figur 16.
FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING
FORDRINGAR

SKULDER

valutaskulderna. Reservens struktur förändrades mest genom att de konvertibla valutorna ökade med 2 127 Mmk och de utländska masskuldebrevet minskade med 640 Mmk.

Den bundna valutareserven, dvs. skillnaden mellan fordringarna och skulderna i bundna valutor, sjönk under året med 384 Mmk till 1 525 Mmk, vilket närmast berodde på det specialkontoarrangemang som nämns nedan. Strukturförändringen i den bundna reserven bestod i att fordringarna minskade med 434 Mmk och skulderna med 50 Mmk.

Finlands Banks övriga fordringar på utlandet steg med 2 357 Mmk till 3 963 Mmk. Ökningen var framför allt en följd av att en del av de bundna valutafordringarna i balansräkningen överfördes till tidsbundna utländska fordringar. Överföringen av allt som allt 300 milj. rubel eller c. 2 120 Mmk till ett räntebärande specialkonto skedde i två poster i november–december och grundade sig på

ett avtal mellan Finlands Bank och Sovjetunionens Utrikeshandelsbank. Bland övriga fordringar på utlandet steg dessutom markandelen i Internationella valutafonden på grund av kursrörelser med 237 Mmk. Finlands Banks övriga utländska skulder växte med 2 813 Mmk till 5 410 Mmk, vilket i stor utsträckning kunde tillskrivas de lyfta reservkrediterna. Reservkrediterna finns upptagna under tidsbundna skulder och belöpte sig vid slutet av året till 2 650 Mmk. De tilldelade särskilda dragningsrätterna gick upp med 107 Mmk beroende på kursförändringar.

FINANSIERINGSINSTITUTEN

Finlands Bank hade vid årets slut ett nettotillgodo-havande på 618 Mmk hos finansieringsinstitutet. Fordringarna på finansieringsinstitutet växte under året med 1 719 Mmk till 5 409 Mmk och skulderna

FINANSIERINGSINSTITUTENS KONTON, MMK

	31.12.1981	31.12.1982	Förändring
Bankernas checkräkningar	495	169	- 326
Dagslån	1 796	3 126	+ 1 330
Kontantmedelskrediter	768	889	+ 121
Masskuldebrev	594	1 179	+ 585
Övriga	37	46	+ 9
Fordringar på finansieringsinstitut	3 690	5 409	+ 1 719
Bankernas checkräkningar	0	6	+ 6
Dagsdepositioner	1 080	1 470	+ 390
Kassareservdepositioner	2 492	3 132	+ 640
Kapitalimportdepositioner	201	177	- 24
Övriga	24	6	- 18
Skulder till finansieringsinstitut	3 797	4 791	+ 994
Nettotillgodohavanden i finansieringsinstitut	- 107	618	+ 725

till dem med 994 Mmk till 4 791 Mmk. Affärsbankernas centralbanksfinansiering ökade med 1 033 Mmk till 3 271 Mmk. Härav bestod 3 126 Mmk av dagslån och 145 Mmk av checkräkningskredit till grundränta. Centralbanksfinansieringen rörde sig kring 2 500 Mmk hela första halvåret utom i januari, då den säsongmässigt sjönk. I juli–augusti minskade centralbanksfinansieringen på grund av dels tillväxten i valutareserven, dels säsongmässiga faktorer och var lägst eller 1 351 Mmk vid utgången av augusti. På hösten växte centralbanksfinansieringen kraftigt främst till följd av valutarelserna. Högst eller till 4 165 Mmk steg centralbanksfinansieringen vid slutet av november. Den genomsnittliga användningen av centralbanksfinansiering blev 922 Mmk mindre än 1981.

Affärsbankernas centralbankskredit till grundränta var i genomsnitt 179 Mmk mindre än året innan beroende på sänkningen av kvoterna.

Affärsbankerna hade vid slutet av året upptagit 3 126 Mmk i dagslån på Finlands Banks dagslåne-marknad. Detta var 1 330 Mmk mera än vid föregående årsskifte. Högst eller 3 850 Mmk var beloppet av dagslånen vid utgången av november och lägst eller 929 Mmk vid utgången av augusti. Affärsbankerna hade inga dagsdepositioner vid årsslutet. Det genomsnittliga beloppet av affärsbankernas dagslån underskred 1981 års genomsnitt med 737 Mmk.

För att täcka skillnaden mellan dagslånen och dagsdepositionerna placerade Finlands Bank på årets sista dag 1 656 Mmk på dagslåne-marknaden. Detta var 940 Mmk mera än ett år tidigare. Finlands Banks genomsnittliga placering på dagslåne-marknaden sjönk med 590 Mmk.

Av Finlands Banks skulder till finansieringsinstitut ökade dagsdepositionerna med 390 Mmk till 1 470 Mmk. Det genomsnittliga beloppet av dagsdepositionerna var 147 Mmk mindre än för 1981. Kassa-reservdepositionerna uppgick vid utgången av året till 3 132 Mmk, dvs. 640 Mmk mera än för ett år sedan. Härav svarade affärsbankerna (exkl. ACA och SCAB) för 1 088 Mmk, andelsbankerna (inkl. ACA) för 744 Mmk, sparbankerna (inkl. SCAB) för 917 Mmk och Postbanken för 383 Mmk. För hela året i genomsnitt blev beloppet av kassareservdepositionerna 18 Mmk lägre än föregående år. Beloppet av finansieringsinstitutens kapitalimportdepositioner, som vid början av året var 201 Mmk, minskade med 24 Mmk. Kontantmedelskrediterna, som beviljas till ett belopp motsvarande behållningen i bankernas mynt- och sedelkassor, uppgick vid slutet av året till 889 Mmk eller 121 Mmk mera än ett år tidigare. Finlands Banks innehav av masskuldebrev emitterade av finansieringsinstituten ökade med 585 Mmk till 1 179 Mmk.

Utöver fordringarna och skulderna har finansieringsinstituten en del sådana ansvarsförbindelser

gentemot Finlands Bank som uppkommit i samband med olika finansieringsarrangemang. Växlar som innehas av Finlands Bank men som bankerna bär ansvaret för är exportväxlarna och nyexportväxlarna. I Finlands Banks balansräkning står dessa växlar tillsammans för posten "exportfinansiering" bland fordringarna på företag. Till ansvarssumman hör även de garantier bankerna lämnat för de inhemska leveranskrediterna.

DEN OFFENTLIGA SEKTORN

Finlands Banks fordringar på den offentliga sektorn sjönk 1982 med 196 Mmk till 1 040 Mmk. Det återstående beloppet, 354 Mmk, av det lån på 700

DEN OFFENTLIGA SEKTORNS KONTON, MMK

	31.12.1981	31.12.1982	Förändring
Statens skuldebrev	354	–	–354
Masskuldebrev	386	435	+ 49
Statens metallmyntsansvar	483	559	+ 76
Övriga	13	46	+ 33
Fordringar på den offentliga sektorn	1 236	1 040	–196
Checkräkningar	1	1	0
Konjunkturfondsdepositioner	433	–	–433
Konjunkturdepositioner	143	–	–143
Kapitalimportdepositioner	–	49	+ 49
Övriga	1	0	– 1
Skulder till den offentliga sektorn	578	50	–528
Nettotillgodohavanden hos den offentliga sektorn	658	990	+332

FÖRETAGEN

Finlands Banks fordringar på företag gick upp med 441 Mmk till 4 990 Mmk. Exportfinansieringen, som omfattar utländska växlar och nyexportväxlar, ökade med 34 Mmk. Beloppet av nyexportväxlarna växte med 20 Mmk till 560 Mmk och av de kortfristiga exportkrediterna med 14 Mmk till 1 228 Mmk. Finansieringen av inhemska leveranser steg med 403 Mmk till 2 514 Mmk. Det sammanlagda kreditbeståndet för dessa tre särskilda finansieringsarrangemang var vid årets slut 4 302 Mmk eller 437 Mmk större än ett år tidigare. Vad de övriga ford-

Mmk som banken 1978 beviljat staten betalades bort under året. Finlands Banks innehav av statens masskuldebrev steg med 49 Mmk och statens metallmyntsansvar med 76 Mmk.

Skulderna till den offentliga sektorn minskade med 528 Mmk till 50 Mmk. Både statens konjunkturfondsdepositioner och de konjunkturdepositioner som staten uppburit av företagen avvecklades i sin helhet under året. Konjunkturfondsdepositionerna hade vid årets början utgjort 433 Mmk och konjunkturdepositionerna 143 Mmk. Den offentliga sektorns kapitalimportdepositioner uppgick vid slutet av året till 49 Mmk. Vid föregående årsskifte hade denna inte haft några kapitalimportdepositioner.

ringarna beträffar minskade Finlands Banks innehav av masskuldebrev emitterade av företagen med 24 Mmk, medan de icke specificerade fordringarna ökade med 28 Mmk.

Skulderna till företag växte med 254 Mmk till 1 687 Mmk. Investerings- och fartygsanskaffningsdepositionerna sjönk med 9 Mmk till 1 416 Mmk. Under året gjordes nya investeringsdepositioner till ett belopp av 522 Mmk, medan 523 Mmk gamla lyftes. Deras belopp uppgick vid årets slut till 1 375 Mmk. Företagens kapitalimportdepositioner som inte alls förekommit vid slutet av 1981 belöpte sig vid utgången av 1982 till 265 Mmk.

FÖRETAGENS KONTON, MMK

	31.12.1981	31.12.1982	Förändring
Exportfinansiering	1 754	1 788	+ 34
Finansiering av inhemska leveranser	2 111	2 514	+403
Masskuldebrev	187	163	- 24
Övriga	497	525	+ 28
Fordringar på företag	4 549	4 990	+441
Investerings- och fartygsanskaffningsdepositioner	1 425	1 416	- 9
Kapitalimportdepositioner	-	265	+265
Exportdepositioner	0	-	- 0
Övriga	8	6	- 2
Skulder till företag	1 433	1 687	+254
Nettotillgodohavanden hos företag	3 116	3 303	+187

UTELÖPANDE SEDLAR OCH MYNT SAMT DEPOSITIONSBEVIS

Beloppet av utelöpande sedlar och mynt steg med 467 Mmk eller 8.3 % och utgjorde vid årets slut 6 062 Mmk. Härav svarade sedelstocken för 5 572 Mmk och metallmynten för 490 Mmk. Dessutom ingår i balansposten "övriga skulder" sedlar i den gamla myntenheten till ett värde av 9 Mmk.

De utelöpande depositionsbevisens belopp var vid slutet av året 1 700 Mmk eller 100 Mmk större än vid föregående årsskifte. Högst eller 2 800 Mmk var det vid slutet av november och lägst eller 400 Mmk vid slutet av februari.

ÖVRIGA BALANSPOSTER

Bankens eget kapital exkl. räkenskapsårets vinst uppgick enligt bokslutet till 4 032 Mmk, vilket var 282 Mmk mera än ett år tidigare.

Värdet av bankens fastigheter, inventarier, aktier och andelar har i enlighet med reglementet inte upptagits i balansräkningen. Finlands Bank äger bankfastigheter i Helsingfors och de städer där bankens avdelningskontor är belägna. I Vanda

stad är den industrifastighet där Finlands Banks sedeltryckeri finns i bankens ägo. Finlands Bank innehar även aktiemajoriteten i Mortgage Bank of Finland Ltd och Tervakoski Oy. Om dessa och sedeltryckeriet publiceras separata verksamhetsberättelser. Dessutom är banken delägare i bl.a. Industrialiseringsfonden, Sponsor Oy och en del industriföretag. Också Fonden för Finlands självständighets jubileumsår 1967 (SITRA) ägs av Finlands Bank.

FINLANDS BANKS NETTOBALANS

Som sammandrag av den tidigare genomgången av balansposternas utveckling presenteras i det följande nettobalansen enligt huvudsektorer.

Under 1982 hade ökningen i de utländska nettotillgodohavandena och i nettotillgodohavandena hos företag och den offentliga sektorn en lättande inverkan på finansieringsmarknaden. Den sammanlagda lättande effekten blev 1 226 Mmk. Däremot stramade tillväxten i utelöpande sedlar och mynt, utelöpande depositionsbevis, eget kapital och övriga balansposter åt finansieringsmarknaden med totalt 1 951 Mmk. Åtstramningen i finansieringsinsitutens nettoställning blev 725 Mmk.

NETTOBALANSPOSTERNA, MMK

	31.12.1981	31.12.1982	Förändring
+ Utländska nettotillgodohavanden	8 376	9 083	+ 707
+ Nettotillgodohavanden hos finansieringsinstitut	- 107	618	+ 725
+ Nettotillgodohavanden hos företag	3 116	3 303	+ 187
+ Nettotillgodohavanden hos den offentliga sektorn	658	990	+ 332
= Summa nettotillgodohavanden	12 043	13 994	+1 951
+ Utelöpande depositionsbevis	1 600	1 700	+ 100
+ Utelöpande sedlar och mynt	5 595	6 062	+ 467
+ Eget kapital, värderingsräkningar och övriga balansposter, netto	4 848	6 232	+1 384
= Summa nettoskulder och eget kapital	12 043	13 994	+1 951

SEDELUTGIVNINGEN

Den ordinarie sedeltäckningen, till vilken hänförs guldreserven och bankens ostridiga fordringar på utlandet steg 1982 med 1 759 Mmk till 11 109 Mmk. Den supplementära sedeltäckningen, vilken består av inhemska växlar som kan godkännas som täckning, växte med 192 Mmk och nådde därmed sin övre gräns 1 500 Mmk. Hela sedelutgivningsrätten ökade sålunda med 1 951 Mmk. Sedelutgivningen, dvs. den utelöpande sedelstocken, de av bankens förbindelser som skall betalas vid anfordran och det outnyttjade beloppet av checkkrediterna, steg med inalles 340 Mmk. Sedelutgivningsreserven förstärktes alltså med 1 611 Mmk till 6 971 Mmk.

RESULTATRÄKNINGEN

Finlands Banks resultaträkning för 1982 återges i tabell 4. Beloppen är avrundade till hela miljoner mark. Enligt resultaträkningen sjönk bankens ränteintäkter med 194 Mmk till 1 342 Mmk. Till nedgången bidrog räntenivåns fall i Finland och utomlands och den i genomsnitt lägre centralbanksfinansieringen än året innan. Av ränteintäkterna minskade räntorna på inhemska fordringar med 36 Mmk, på utländska fordringar med 133 Mmk och på utländska masskuldebrev med 25 Mmk.

Finlands Banks räntekostnader steg med 196 Mmk till 788 Mmk. Räntorna på inhemska skulder ökade med 43 Mmk, närmast på grund av att depositions-

SEDELUTGIVNINGSBALANSEN, MMK

	31.12.1981	31.12.1982	Förändring
Ordinarie täckning	9 350	11 109	+1 759
Supplementär täckning	1 308	1 500	+ 192
Sedelutgivningsrätt	10 658	12 609	+1 951
Utelöpande sedlar	5 152	5 572	+ 420
Förbindelser betalbara vid anfordran	144	64	- 80
Outnyttjad checkkredit	2	2	0
Sedelutgivning	5 298	5 638	+ 340
Sedelutgivningsreserv	5 360	6 971	+1 611

bevisen och kassareservdepositionerna tilltog. Räntorna på och reserveringsprovisionerna för utländska skulder ökade med 153 Mmk, vilket till stor del förklarades av de reservkrediter som lyftes.

Räntebidraget, dvs. skillnaden mellan ränteintäkter och räntekostnader, sjönk med 390 Mmk till 554 Mmk.

Övriga intäkter steg med 782 Mmk till 1 325 Mmk. Största delen av ökningen orsakades av förändringar i valutakurserna. Dessa gav en i huvudsak kalkylmässig nettovinst om 1 265 Mmk eller 751 Mmk mera än året förut. Övriga kostnader gick ned med 12 Mmk till 212 Mmk. Avskrivningarna blev 20 Mmk mindre än ett år tidigare och kostna-

derna för sedeltillverkningen 8 Mmk mindre. Lö-
nerna och socialskyddsavgifterna växte med sam-
manlagt 9 Mmk, pensionerna med 3 Mmk och de
icke specificerade kostnaderna med 4 Mmk. Till
värderegleringsräkningarna överfördes 1 000 Mmk
av bankens intäkter, för att utjämna kursfluktua-
tionernas inverkan på resultatet och säkra realvär-
det av bankens eget kapital.

Finlands Banks vinst för räkenskapsåret utgjorde
667 Mmk. I den ingående balansen för 1983 har
hälften av vinsten eller 334 Mmk överförts till re-
servfonden. Den andra hälften har förts till kontot
för odisponerade vinstmedel och om dess använd-
ning besluter riksdagen.

FINLANDS BANK OCH INTERNATIONELLA ORGANISATIONER

Finlands Bank har hand om Finlands förbindelser med Internationella valutafonden (IMF). Dessutom bistår banken respektive ministerier i skötseln av relationerna till följande finansieringsinstitut, som Finland är medlem i: Världsbanken eller Internationella återuppbyggnads- och utvecklingsbanken (IBRD), Internationella finansieringsbolaget (IFC) och Internationella utvecklingsfonden (IDA), vilka alla tre hör till världsbanksgruppen, samt Asiatiska utvecklingsbanken (ADB), Afrikanska utvecklingsbanken (AfDB) och Interamerikanska utvecklingsbanken (IDB). Finlands Bank utgör enligt fördragsartiklarna finländskt depositionsställe för dessa internationella finansieringsinstitut. I Internationella regleringsbanken (BIS) är Finlands Bank aktieägare.

INTERNATIONELLA VALUTAFONDEN (IMF)

Vid utgången av 1982 hade Internationella valutafonden 146 medlemsländer sedan Antigua och Barbuda, Belize samt Ungern inträtt som nya medlemmar. Medlemsländernas sammanlagda kvoter uppgick vid årets slut till 61 mrd särskilda dragningsrätter (SDR).

Finlands insats i fonden utgjorde 393 milj. SDR eller 2.3 mrd mk¹, vilket var 0.64 % av den samlade kvoten. Finland betalade tillbaka 37.7 milj. SDR av de belopp som landet 1975–1976 erhållit ur Internationella valutafondens oljefacilitet. Vid slutet av 1982 hade 14.4 milj. SDR (84 Mmk) av faciliteten inte ännu betalats tillbaka. Istället har Finlands Bank deltagit i utvidgningen av valutafondens utlåningsmöjligheter genom en valutaplace-ring om 5 milj. SDR. Finlands automatiskt dragningsbara reservtranch i Internationella valutafonden belöpte sig vid årets slut till 77.5 milj. SDR.

Under 1982 nåddes inte ännu något positivt beslut om nya SDR-tilldelningar. Internationella valutafonden har sedan 1970 tilldelat medlemmarna sammanlagt omkring 21.4 mrd SDR. Finland hade vid

slutet av 1982 totalt tilldelats 142.7 milj. SDR. De särskilda dragningsrätterna räknas till Finlands Banks konvertibla valuta-reserv. Med dem betalades under året räntor och amorteringar på oljefaciliteten. Vid årets utgång uppgick Finlands SDR-innehav till 104.3 milj. enheter eller c. 609 Mmk.

I maj höll Internationella valutafondens interimskommitté sitt möte i Helsingfors. Huvudteman vid mötet var det världsekonomiska läget och fondens allmänna kvotöversyn. De större industriländerna betonade vikten av att fortsätta den antiinflationära politiken. Medlemsländerna kunde inte enas om behovet av kvothöjningar. I stort sett samma grundstämning rådde vid fondens årsmöte i Toronto den 3–9 september och interimskommitténs och utvecklingskommitténs möten i samband därmed. Härvid pekade dock allt flera medlemsländer, bl. a. de nordiska, på möjligheterna till en lättnad i penningpolitiken isynnerhet i de länder där inflationen höll på att dämpas och där betalningsbalansen inte utgjorde något överhängande problem.

Vid tiden för årsmötet gav vissa större u-länders, framför allt Mexicos, kreditsvårigheter anledning till speciella bekymmer inom det internationella finansieringssystemet. Då förutom Mexico bl. a. Brasilien och Argentina under höstens lopp meddelade att de inte förmådde sköta sina amorteringar planen-

¹ En SDR motsvarade vid slutet av året 5.84061 mk.

ligt och bad valutafonden om hjälp, gav detta fart åt diskussionerna om en förstärkning av fondens resurser.

Förenta staterna framförde vid årsmötet ett preliminärt förslag om att fondens resurser skulle kompletteras med ett större permanent extra upplåningsarrangemang. Arrangemanget skulle kunna användas i situationer som ansågs hota stabiliteten i det internationella monetära systemet. Förslaget konkretiserades under hösten till en plan att utvidga valutafondens s.k. GAB-avtal (General Arrangements to Borrow) med tio ledande i-länder och Schweiz. Enligt planen höjs kreditbeloppen samtidigt som kretsen av potentiella mottagarländer ökas.

Valutafonden koordinerade de mest skuldsatta ländernas lånearrangemang genom att närmare än tidigare samarbeta med privata banker. Härvid förutsatte de fondstödda ekonomiska anpassningsprogrammen och krediterna från Internationella valutafonden en omreglering av bankkrediterna samt nya krediter. Dessa lösningar visade sig vara nödvändiga för att undvika de allvarliga problem som hotade det globala monetära systemet och följdverkningarna av dessa.

Valutafonden slöt 1982 kreditavtal med medlemsländerna på sammanlagt 6.5 mrd SDR. I siffran ingår inte utlåningsåtagandet gentemot Mexico i december på 3.6 mrd SDR, som av tekniska orsaker har antecknats bland 1983 års krediter.

Under 1982 lyftes fondkrediter till ett belopp av 8.8 mrd SDR, vilket betydligt överskred det redan höga beloppet ett år tidigare. Dragningarna gjordes nästan uteslutande av u-länder, vilkas bytesbalansutveckling alltjämt var ytterst svår. Då medlemsländerna samtidigt betalade tillbaka 1.8 mrd SDR av de valutor som tidigare lyfts, blev fondens nettoutlåning för året 7.0 mrd SDR.

De utbetalda valutabeloppen fördelade sig så att 3.9 mrd SDR bestod av reservtrancher och ordinarie stand by-krediter, 2.6 mrd SDR av lån från den kompensatoriska faciliteten för utjämning av exportfluktuationer och 2.1 mrd SDR av långfristiga

anpassningskrediter från den utvidgade faciliteten.

Vid slutet av 1982 var det utelöpande beloppet av Internationella valutafondens krediter till medlemsländerna allt som allt 22.4 mrd SDR.

Jacques de Larosière från Frankrike fortsatte ännu som fondens verkställande direktör. Som de nordiska ländernas representant i fondens direktion fungerade Jón Sigurdsson från Island och som hans suppleant Leiv Vidvei från Norge.

Ordföranden för Finlands Banks direktion Ahti Karjalainen var de nordiska ländernas gemensamma delegat i valutafondens interimskommitté. Kommittén följer med läget inom det internationella valuta-systemet och behandlar de viktigaste förestående besluten om fondens verksamhetslinjer. Den 12–14 maj höll interimskommittén och Internationella valutafondens och Världsbankens gemensamma utvecklingskommitté sina möten i Finlandia-huset i Helsingfors. Vid mötena fanns representanter från närmare hundra länder, och bl.a. de viktigaste västliga industriländernas finansministrar och/eller centralbankschefer deltog i diskussionerna.

I valutafondens styrelse representerades Finland av ordföranden för Finlands Banks direktion Karjalainen med bankdirektör Pentti Uusivirta som suppleant.

INTERNATIONELLA REGLERINGSBANKEN (BIS)

Internationella regleringsbanken utgör ett penning- och valutapolitiskt samarbets- och utredningsforum främst för europeiska centralbanker. Finlands Bank har varit delägare i regleringsbanken alltsedan 1930 och innehar omkring 2 % av aktiekapitalet.

Regleringsbanken har undersökt möjligheterna att minska riskerna i anslutning till eurovalutamarknaden. För att effektivisera övervakningen av marknaden gör banken rekommendationer om övervakningsprinciperna och ansvarsfördelningen, koordinerar insamlingen av data om bankernas internationella låneverksamhet och publicerar statistik.

Internationella regleringsbanken arrangerade 1982 i samarbete med Internationella valutafonden kortfristiga s.k. överbrygningskrediter åt bl. a. Ungern, Mexico och Brasilien för att lindra dessa länders likviditetsproblem.

VÄRLDSBANKSGRUPPEN (IBRD, IDA OCH IFC)

Under den räkenskapsperiod som avslutades den 30 juni 1982 beviljade Världsbanken (IBRD) 43 medlemsländer krediter på sammanlagt 10.3 mrd US-dollar för 150 olika projekt. De minst utvecklade länderna fick kraftigt subventionerade lån från Internationella utvecklingsfonden (IDA) till ett belopp av 2.7 mrd dollar, dvs. 0.8 mrd dollar mindre än ett år tidigare. Med lånen finansierades 97 projekt i 42 medlemsländer. Internationella finansieringsbolagets (IFC) investeringar i u-länderna uppgick till 0.6 mrd dollar. Världsbanksgruppens nyutlåning under räkenskapsperioden blev således 13.6 mrd dollar. Finansieringen från Världsbanken representerade i genomsnitt en knapp tredjedel av de totala kostnaderna för de finansierade projekten.

Utvecklingsfondens utlåningsmöjligheter försämrades redan andra året i följd, då en del av givarländerna övergick till en fördröjd tidtabell för den sjätte påfyllnaden av fondens resurser. För att delvis motverka detta ökades Världsbankens utlåningsfullmakter så att banken tillfälligt kunde bevilja 0.8 mrd dollar mera lån än tidigare. Trots den anspråkslösa ökningen av fullmakterna växte det sammanlagda lyfta beloppet av lån från IBRD och IDA 1982 till hela 8.4 mrd dollar eller 21 % mera än året innan. U-ländernas finansiella ställning underlättades också av den tilltagande samfinansieringen mellan världsbanksgruppen och andra finansieringsinstitut. Under räkenskapsåret deltog nationella utvecklingskreditinstitut, övriga organisationer för utvecklingsfinansiering och affärsbanker i finansieringen av världsbanksprojekt med allt som allt 7.4 mrd US-dollar. Ett år tidigare hade motsvarande belopp varit 4.0 mrd dollar.

I slutet av 1982 tecknade Finland 334 nya andelar i den allmänna höjning av IBRDs grundkapital som banken godkänt 1980. Dessutom hade landet rätt att teckna 250 gratisandelar för att utjämna röstetallet. Det nominella värdet av en andel är 100 000 SDR. Av höjningen inbetalades 7.5 % omedelbart, medan resten utgör ett garantibelopp. Finland har nu 3 098 andelar i IBRD med ett nominellt värde av 309.8 milj. SDR och kan lösa in ytterligare 1 335 andelar åren 1983–1986.

Finland betalade i början av 1982 till IDA det andra årsbidraget på 89.5 Mmk av den sjätte påfyllnaden av fondens resurser. Den tredje inbetalningen kommer att ske 1983. Vad IFC beträffar betalade Finland resten av den senaste höjningen av bolagets kapital genom att lösa in 724 andelar. Därmed har Finland 4 043 andelar med ett nominellt värde av 1 000 dollar var. IFCs kapital inbetalas i sin helhet.

Under den 3-årsperiod som inleddes i augusti 1982 representeras de nordiska länderna i Världsbankens direktion av pol. dr Pekka Korpinen.

AFRIKANSKA UTVECKLINGSBANKEN (AfDB)

Finland undertecknade den 7 september 1982 i Förenta nationerna den reviderade stadgan för Afrikanska utvecklingsbanken. Landet har alltsedan 1973 hört till de länder som beviljat Afrikanska utvecklingsfonden finansieringshjälp. Utvecklingsbankens afrikanska medlemsländer och de icke-regionala länder som finansierat utvecklingsfonden nådde 1979 ett avtal enligt vilket de utomafrikanska länderna skulle få inträda som ordinarie medlemmar i banken. De afrikanska staterna godkände anslutningsfördraget, som trädde i kraft i maj 1982.

Vid utgången av året hade Canada, Danmark, Finland, Frankrike, Jugoslavien, Kuwait, Schweiz, Sverige och Sydkorea hunnit ansluta sig till banken. Därtill väntas 24 andra länder inträda som medlemmar. Finland bildar tillsammans med de övriga nordiska länderna, Schweiz och Indien en röstningsgrupp, som utser en ledamot i bankens

direktion. Efter kompletteringen består direktionen av 12 afrikanska och 6 utomafrikanska ledamöter.

Utvidgningen av AfDBs medlemskrets främjar i hög grad utvecklingsbankens finansieringsmöjligheter. Bankens kapital höjs 1982–1986 från 1.22 mrd kontoenheter till 5.25 mrd kontoenheter. Varje kontoenhet motsvarar en SDR. Finlands kapitalinsats kommer efter höjningen att utgöra 100 Mmk. Av kapitalet skall en fjärdedel vara inbetalda andelar och resten garantiandelar. Finlands andel av det kapital som de icke-afrikanska länderna erbjuder teckna uppgår till 1.25 %. Landets insats i Afrikanska utvecklingsbanken blir alltså något större än i Asiatiska utvecklingsbanken och Interamerikanska utvecklingsbanken, som Finland varit medlem i en längre tid.

ÖVRIGT INTERNATIONELLT SAMARBETE

Finlands Bank deltar tillsammans med andra myndigheter i verksamheten inom bl. a. Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA) och Ekonomiska kommissionen för Europa (ECE). Finlands Bank deltog under året också i förberedelserna inför GATTs ministermöte på hösten och för UNCTAD-konferensen våren 1983.

Det nordiska valutapolitiska samarbetet fortfor bl. a. vid det nordiska centralbanksmötet, inom den ämbetsmannakommitté för valutafrågor och finansiella frågor (NÄVF) som tillsatts av Nordiska ministerrådet och inom Nordiska finansutskottet (NFU). Vid mötena samordnades de nordiska ställningstagandena i frågor som behandlas inom Internationella valutafonden. Ämbetsmannakommittén skrev en översikt över de nordiska ländernas penning- och valutapolitik för ministerrådet. På uppmaning av Nordiska rådet har ämbetsmannakommittén vidare undersökt möjligheterna att harmonisera och liberalisera de nordiska valutabestämmelserna för att underlätta det industriella samarbetet inom Norden.

Finlands Bank medverkade aktivt inom den finländsk-sovjetiska ekonomiska samarbetskommissionen, där ordföranden för Finlands Banks direktion Ahti Karjalainen fungerade som ordförande, och inom samarbetskommissionen för Finland och SEV. Finlands Bank var med som observatör då rådet för Internationella investeringsbanken (MIB) höll sitt 30 möte och rådet för Internationella banken för ekonomiskt samarbete (MBES) sitt 55 möte. Finlands Bank hade också en representant vid förhandlingarna om 1983 års varuutbyte mellan Finland och Sovjetunionen.

PENNING- OCH VALUTAPOLITISKA ÅTGÄRDER 1982

Januari	<p>Dagslånemarknaden</p> <p>Dagslåneräntan steg den 4 januari från 11.0 till 11.5 % i enlighet med ett beslut från december 1981.</p> <p>Dagslåneräntan höjdes den 7 januari från 11.5 till 12.5 %.</p>
Februari	<p>Centralbankskreditkvoterna</p> <p>Finlands Bank sänkte den 1 februari summan av affärsbankernas centralbankskreditkvoter från 600 Mmk till 400 Mmk.</p> <p>Dagslånemarknaden</p> <p>Finlands Bank sänkte den 1 februari 4 % tilläggsräntan på dagslån till 3 % och slopade samtidigt 10 % tilläggsräntan.</p> <p>Finlands Bank sänkte den 26 februari dagslåneräntan från 12.5 till 12.0 %.</p>
Mars	<p>Dagslånemarknaden</p> <p>Finlands Bank sänkte den 5 mars dagslåneräntan från 12.0 till 11.5 %.</p> <p>Regleringen av medelräntan på bankernas utlåning</p> <p>Finlands Bank preciserade det program som 1979 inletts för att nedbringa bankernas genomsnittliga utlåningsränta.</p>
Maj	<p>Avtalet om kassareservdepositioner</p> <p>Kassareservavtalet reviderades den 15 maj. Den övre gränsen för kassareservskyldigheten höjdes från 5 till 8 % och den högsta tillåtna ökningen per månad från 0.4 till 0.6 procentenheter. Samtidigt justerades räntan på kassareservdepositionerna uppåt med ½ procentenhet så att den kom att ligga ¼ procentenhet under Finlands Banks grundränta.</p>
Juni	<p>Räntepolitiken</p> <p>Finlands Bank sänkte den 1 juni den allmänna räntenivån med ¾ procentenheter. Finlands Banks grundränta sjönk från 9 ¼ till 8 ½ %. Samtidigt fastställdes fluktuationsintervallet för räntan på Finlands Banks inhemska krediter till andra än bankerna till grundräntan $\pm 2 \frac{1}{2}$ procentenheter. Den övre gränsen för bankernas utlåningsränta bibehölls vid 12 ½ %.</p>
Augusti	<p>Kassareservskyldigheten</p> <p>Finlands Bank höjde den kassareservskyldighet som skulle beräknas på inlåningen vid slutet av augusti från 3.0 till 3.3 %.</p>
September	<p>Dagslånemarknaden</p> <p>Finlands Bank sänkte den 28 september dagslåneräntan från 11.5 till 11.0 %.</p> <p>Kreditlimiten för clearingkontot med Sovjetunionen</p> <p>Kreditlimiten för det finländsk-sovjetiska clearingkontot höjdes genom en notväxling mellan ländernas regeringar den 24 september från 150 till 300 milj. clearingrubel. Höjningen trädde i kraft den 15 december.</p>

Oktober

Valutakurspolitiken

Finlands Bank höjde den 6 oktober valutaindexet från 113.1 till 118.0, dvs. med 4.3 %. Gränserna för valutaindexets variationsområde bibehölls vid 112.0 och 119.0.

Statsrådet beslöt den 10 oktober på framställning av Finlands Bank att justera upp gränserna för valutaindexets variationsområde. De nya gränserna blev 121.9 och 127.5. Den 11 oktober höjde Finlands Bank indexet från 118.0 till 125.1 eller med 6 %.

Till följd av kursbesluten steg valutakurserna med i genomsnitt 10 ½ %, medan markens externa värde sjönk med 9 ½ %.

Dagslånemarknaden

Finlands Bank höjde den 11 oktober dagslåneräntan från 11.0 till 12.0 %.

Likviditetsövervakningen av bankerna

Finlands Bank beslöt den 26 oktober att under perioden oktober–december inte tillämpa några likviditetsgränser för affärsbankernas centralbanksfinansiering.

Finansieringsarrangemangen inom sovjethandeln

Finlands Bank och Sovjetunionens Utrikeshandelsbank kom den 19 oktober överens om ett specialkontoarrangemang, varigenom 300 milj. rubel av Finlands tillgodohavande på clearingkontot överfördes till ett räntebärande specialkonto. Överföringen skedde i två lika stora poster i november och december.

November

Dagslånemarknaden

Finlands Bank beslöt i samband med devalveringarna att den 1 november höja tilläggsräntan på dagslån från 3.0 till 4.0 %. Dagslåneräntan sänktes samtidigt från 12.0 till 11.5 %.

December

Kreditgivningen till staten

Finlands Bank beslöt den 3 december att bevilja staten ett lån på 1 mrd mk. Lånet lyfts under 1983 och betalas tillbaka under 1985.

Kreditpolitiken

Finlands Bank gav den 21 december penninginstitutet nya kreditpolitiska direktiv.

Dagslånemarknaden

Finlands Bank beslöt den 21 december att den 1 januari 1983 slopa systemet med ränteutjämning på dagslånemarknaden. Samtidigt skulle dagslåneräntan sänkas från 11.5 till 11.0 %.

Tabell 1.

FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING VID SLUTET AV 1980–1982, MMK

AKTIVA	1980	1981	1982
Guld	1 073	1 382	1 382
Särskilda dragningsrätter	397	632	609
Reservtranchen i Internationella valutafonden	380	394	453
Utländska masskuldebrev	2 125	1 405	765
Konvertibla valutor	3 841	3 686	5 813
Bundna valutor	208	1 964	1 530
Guld och valutafordringar	8 024	9 463	10 552
Markandelen i Internationella valutafonden	1 540	1 606	1 843
Tidsbundna fordringar	–	–	2 120
Övriga fordringar på utlandet	1 540	1 606	3 963
Bankernas checkräkningar	481	495	169
Dagslån	3 674	1 796	3 126
Kontantmedelskrediter	643	768	889
Masskuldebrev	527	594	1 179
Övriga	25	37	46
Fordringar på finansieringsinstitut	5 350	3 690	5 409
Statens skuldebrev	512	354	–
Masskuldebrev	288	386	435
Statens metallmyntsansvar	403	483	559
Övriga	22	13	46
Fordringar på den offentliga sektorn	1 225	1 236	1 040
Exportfinansiering	1 502	1 754	1 788
Finansiering av inhemska leveranser	1 561	2 111	2 514
Masskuldebrev	220	187	163
Övriga	116	497	525
Fordringar på företag	3 399	4 549	4 990
Övriga tillgångar	80	89	99
SUMMA	19 618	20 633	26 053

PASSIVA	1980	1981	1982
Konvertibla konton	18	41	17
Bundna konton	965	55	5
Valutaskulder	983	96	22
Internationella valutafondens markkonton	1 864	1 871	1 927
Tilldelade särskilda dragningsrätter	566	726	833
Tidsbundna skulder	–	–	2 650
Övriga utländska skulder	2 430	2 597	5 410
Sedlar	4 572	5 152	5 572
Metallmynt	382	443	490
Utelöpande sedlar och mynt	4 954	5 595	6 062
Utelöpande depositionsbevis	1 900	1 600	1 700
Bankernas checkräkningar	1	0	6
Dagsdepositioner	290	1 080	1 470
Kassareservdepositioner	3 317	2 492	3 132
Kapitalimportdepositioner	108	201	177
Övriga	23	24	6
Skulder till finansieringsinstitut	3 739	3 797	4 791
Checkräkningar	2	1	1
Konjunkturfondsdepositioner	545	433	–
Konjunkturdepositioner	37	143	–
Kapitalimportdepositioner	–	–	49
Övriga	7	1	0
Skulder till den offentliga sektorn	591	578	50
Investerings- och fartygsanskaffningsdepositioner	717	1 425	1 416
Kapitalimportdepositioner	83	–	265
Exportdepositioner	110	0	–
Övriga	68	8	6
Skulder till företag	978	1 433	1 687
Övriga skulder	13	14	23
Värderegleringsräkningar	1 767	610	1 609
Grundfond	1 400	3 000	3 000
Reservfond	441	750	1 032
Räkenskapsårets resultat	422	563	667
Eget kapital	2 263	4 313	4 699
SI A	19 618	20 633	26 053

Tabell 2.

FINLANDS BANKS BALANSRÄKNING VID VARJE MÅNADS SLUT 1982, MMK

AKTIVA	I	II	III
Guld	1 382	1 382	1 382
Särskilda dragningsrätter	632	595	567
Reservtranchen i Internationella valutafonden	394	394	394
Utländska masskuldebrev	1 381	1 096	1 125
Konvertibla valutor	2 921	3 682	4 645
Bundna valutor	2 840	2 865	2 718
Guld och valutafordringar	9 550	10 014	10 831
Markandelen i Internationella valutafonden	1 606	1 606	1 606
Tidsbundna fordringar	—	—	—
Övriga fordringar på utlandet	1 606	1 606	1 606
Bankernas checkräkningar	521	388	380
Dagslån	979	1 972	2 032
Kontantmedelskrediter	710	678	756
Masskuldebrev	625	625	693
Övriga	38	33	30
Fordringar på finansieringsinstitut	2 873	3 696	3 891
Statens skuldebrev	354	—	—
Masskuldebrev	406	441	441
Statens metallmyntsansvar	487	516	520
Övriga	15	13	10
Fordringar på den offentliga sektorn	1 262	970	971
Exportfinansiering	1 736	1 694	1 734
Finansiering av inhemska leveranser	2 191	2 234	2 255
Masskuldebrev	196	196	187
Övriga	520	525	525
Fordringar på företag	4 643	4 649	4 701
Övriga tillgångar	89	90	91
SUMMA	20 023	21 025	22 091

IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
1 382	1 382	1 382	1 382	1 382	1 382	1 382	1 382	1 382
567	526	507	507	569	569	569	531	609
394	397	397	397	397	397	397	397	453
1 117	1 064	910	899	851	857	709	752	765
4 293	3 532	3 359	3 317	2 691	2 958	4 068	4 966	5 813
3 089	3 470	4 315	4 921	5 237	4 323	4 133	2 707	1 530
10 842	10 371	10 870	11 423	11 127	10 486	11 258	10 735	10 552
1 606	1 615	1 615	1 615	1 615	1 615	1 615	1 615	1 843
-	-	-	-	-	-	-	1 060	2 120
1 606	1 615	1 615	1 615	1 615	1 615	1 615	2 675	3 963
320	511	430	291	435	356	330	316	169
2 069	1 888	2 006	1 223	929	2 409	3 867	3 902	3 126
720	849	863	743	830	833	739	857	889
726	745	814	838	839	876	917	1 014	1 179
37	46	51	27	27	49	53	73	46
3 872	4 039	4 164	3 122	3 060	4 523	5 906	6 162	5 409
-	-	-	-	-	-	-	-	-
423	420	417	436	443	425	424	420	435
524	532	537	538	541	545	551	556	559
18	12	23	13	1	3	11	2	46
965	964	977	987	985	973	986	978	1 040
1 685	1 667	1 734	1 681	1 675	1 714	1 915	1 921	1 788
2 270	2 391	2 384	2 403	2 442	2 442	2 500	2 483	2 514
185	182	174	174	169	167	166	164	163
527	530	527	527	527	533	536	530	525
4 667	4 770	4 819	4 785	4 813	4 856	5 117	5 098	4 990
92	93	93	95	97	97	97	98	99
22 044	21 852	22 538	22 027	21 697	22 550	24 979	25 746	26 053

Tabell 2. (Forts.)

PASSIVA	I	II	III
Konvertibla konton	93	65	48
Bundna konton	8	5	0
Valutaskulder	101	70	48
Internationella valutafondens markkonton	1 871	1 835	1 812
Tilldelade särskilda dragningsrätter	726	726	726
Tidsbundna skulder	–	683	695
Övriga utländska skulder	2 597	3 244	3 233
Sedlar	4 827	4 830	4 725
Metallmynt	430	442	450
Utelöpande sedlar och mynt	5 257	5 272	5 175
Utelöpande depositionsbevis	1 000	400	2 300
Bankernas checkräkningar	0	0	1
Dagsdepositioner	1 380	2 020	1 590
Kassareservdepositioner	2 605	2 638	2 644
Kapitalimportdepositioner	244	239	284
Övriga	10	26	34
Skulder till finansieringsinstitut	4 239	4 923	4 553
Checkräkningar	0	0	1
Konjunkturfondsdepositioner	387	387	117
Konjunkturdepositioner	3	3	3
Kapitalimportdepositioner	43	44	89
Övriga	1	1	1
Skulder till den offentliga sektorn	434	435	211
Investerings- och fartygsanskaffningsdepositioner	1 409	1 392	1 239
Kapitalimportdepositioner	–	188	183
Övriga	10	9	9
Skulder till företag	1 419	1 589	1 431
Övriga skulder	14	14	15
Värderegleringsräkningar	640	744	772
Grundfond	3 000	3 000	3 000
Reservfond	1 032	1 032	1 032
Resultaträkning	290	302	321
Eget kapital	4 322	4 334	4 353
SUMMA	20 023	21 025	22 091

IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
26	34	24	37	34	38	26	20	17
5	14	1	12	30	17	5	10	5
31	48	25	49	64	55	31	30	22
1 812	1 785	1 762	1 762	1 726	1 726	1 726	1 689	1 927
726	726	726	726	726	726	726	726	833
680	685	710	710	718	1 700	3 590	3 555	2 650
3 218	3 196	3 198	3 198	3 170	4 152	6 042	5 970	5 410
4 929	5 077	5 288	5 235	5 086	5 147	5 199	5 188	5 572
454	457	464	471	471	469	471	475	490
5 383	5 534	5 752	5 706	5 557	5 616	5 670	5 663	6 062
2 150	2 000	2 200	2 000	1 600	2 000	2 000	2 800	1 700
15	0	1	1	0	5	2	5	6
1 600	1 420	1 640	1 042	1 260	290	39	—	1 470
2 644	2 707	2 732	2 777	2 783	3 095	3 105	3 128	3 132
110	102	134	122	216	198	160	214	177
13	28	26	19	19	23	19	40	6
4 382	4 257	4 533	3 961	4 278	3 611	3 325	3 387	4 791
1	0	1	0	0	1	0	1	1
117	117	64	64	64	64	64	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—
77	54	78	99	83	42	48	49	49
0	0	0	0	0	0	0	0	0
195	171	143	163	147	107	112	50	50
1 251	1 204	1 436	1 490	1 485	1 485	1 469	1 441	1 416
188	184	184	337	183	184	201	218	265
25	8	10	10	11	13	9	8	6
1 464	1 396	1 630	1 837	1 679	1 682	1 679	1 667	1 687
15	14	14	16	17	17	18	16	23
798	776	799	808	884	1 001	1 762	1 738	1 609
3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000	3 000
1 032	1 032	1 032	1 032	1 032	1 032	1 032	1 032	1 032
376	428	212	257	269	277	308	393	667
4 408	4 460	4 244	4 289	4 301	4 309	4 340	4 425	4 699
22 044	21 852	22 538	22 027	21 697	22 550	24 979	25 746	26 053

Tabell 3.

DEN KONVERTIBLA OCH DEN BUNDNA RESERVEN VID SLUTET AV 1980–1982, MMK

	1980	1981	1982
Guld	1 073	1 382	1 382
Särskilda dragningsrätter	397	632	609
Reservtranchen i Internationella valutafonden	380	394	453
Utländska masskuldebrev	2 125	1 405	765
Konvertibla valutor			
Fordringar	3 841	3 686	5 813
Skulder	– 18	– 41	– 17
Den konvertibla reserven	7 798	7 458	9 005
Bundna valutor			
Fordringar	208	1 964	1 530
Skulder	– 965	– 55	– 5
Den bundna reserven	– 757	1 909	1 525

Tabell 4.

FINLANDS BANKS RESULTATRÄKNING 1980–1982, MMK

	1980	1981	1982
Räntor på inhemska fordringar	816	707	671
Räntor på utländska fordringar	433	591	458
Räntor på inhemska masskuldebrev	87	124	124
Räntor på utländska masskuldebrev	158	114	89
Ränteintäkter	1 494	1 536	1 342
Räntor på inhemska skulder	562	530	573
Räntor på och reserveringsprovisioner för utländska skulder	53	62	215
Räntekostnader	615	592	788
Räntebidrag	879	944	554
Provisioner	2	2	2
Kursdifferenser	296	514	1 265
Övriga intäkter	18	27	58
Övriga intäkter	316	543	1 325
Löner	57	65	73
Socialskyddsavgifter	4	4	5
Pensioner	17	20	23
Sedeltillverkning	34	44	36
Avskrivningar	43	70	50
Övriga kostnader	18	21	25
Övriga kostnader	173	224	212
Överföring till värderegleringsräkningar	600	700	1 000
RÄKENSKAPSÅRETS RESULTAT	422	563	667

Tabell 5.

RÄNTOR TILLÄMPADE AV FINLANDS BANK 1969–1982, %

Från	Finlands Banks grundränta	Gränser för diskontråntan		Dagslåneräntans övre gräns
		Minimum	Maximum	
12.12.1969	7	6	9	.
1. 6.1971	8 ½	6	9	.
1. 1.1972	7 ¾	6	9	.
1. 7.1973	9 ¼	7 ½	10 ½	.
1. 9.1975	9 ¼	7 ½	10 ½	30
1. 6.1976	9 ¼	7 ½	10 ½	25
1.10.1977	8 ¼	6 ½	9 ½	25
1. 1.1978	8 ¼	6 ½	9 ½	24
1. 5.1978	7 ¼	5 ½	8 ½	23
1.11.1979	8 ½	6 ¾	9 ¾	24
1. 2.1980	9 ¼	7 ½	10 ½	24 ¾
1. 1.1981	9 ¼	7 ½	10 ½	24 ¼
1. 6.1982	8 ½	6	11	23 ½

Tabell 6.

INHEMSK CLEARINGRÖRELSE: FÖRMEDLADE BANKVÄXLAR OCH CHECKER SAMT KONTOÖVERFÖRINGAR 1980–1982

År och månad	Huvudkontoret		Avdelningskontoren		Summa	
	Antal 1 000 st	Värde Mmk	Antal 1 000 st	Värde Mmk	Antal 1 000 st	Värde Mmk
1980	50 734	267 351	5 166	23 996	55 900	291 347
1981	55 877	314 651	5 217	25 528	61 094	340 179
1982	72 251	354 482	4 722	25 129	76 973	379 611
1982						
Januari	4 632	24 664	385	2 072	5 017	26 736
Februari	4 520	26 028	396	2 102	4 916	28 130
Mars	5 329	29 401	435	2 317	5 764	31 718
April	5 182	26 760	403	2 063	5 585	28 823
Maj	5 272	30 545	391	2 146	5 663	32 691
Juni	5 603	28 964	424	2 230	6 027	31 194
Juli	5 256	28 422	420	2 158	5 676	30 580
Augusti	5 227	28 318	408	2 179	5 635	30 497
September	6 516	31 051	395	2 008	6 911	33 059
Oktober	8 377	31 040	397	1 942	8 774	32 982
November	7 909	33 404	375	1 995	8 284	35 399
December	8 428	35 885	293	1 917	8 721	37 802

Tabell 7.

**AFFÄRSBANKERNAS CENTRALBANKSPOSITION OCH KOSTNADER FÖR
CENTRALBANKSFINANSIERINGEN 1977–1982¹**

År och månad	Affärsbankernas centralbanks- finansiering Mmk	Kassareservdepositioner		Affärsbankernas centralbanks- position Mmk	Totalkostnad för centralbanks- finansieringen %	Marginal- kostnad för centralbanks- finansieringen %
		Affärsbankerna Mmk	Alla banker Mmk			
1977	3 913.6	–	–	3 913.6	11.82	19.41
1978	3 573.2	–	–	3 573.2	8.88	13.08
1979	2 628.9	388.8	446.5	2 240.1	8.99	9.51
1980	4 963.3	2 219.6	2 542.3	2 743.7	12.37	14.94
1981	4 087.6	2 440.8	2 794.5	1 646.8	11.61	14.75
1982	3 166.0	2 425.3	2 777.4	740.7	11.99	14.16
1982						
Januari	2 526.3	2 193.0	2 502.0	333.3	10.90	
Februari	2 760.3	2 285.3	2 602.5	475.0	11.95	13.99 ²
Mars	3 059.4	2 288.9	2 630.2	770.5	11.72	
April	3 048.6	2 298.6	2 636.9	750.0	11.51	
Maj	2 907.6	2 312.4	2 645.3	595.2	11.64	13.80
Juni	3 089.5	2 354.9	2 706.0	734.6	11.42	
Juli	2 685.6	2 384.8	2 731.0	300.8	11.09	
Augusti	2 311.5	2 416.5	2 770.7	– 105.0	10.63	13.68
September	2 703.3	2 438.2	2 793.6	265.1	11.25	
Oktober	4 411.6	2 697.7	3 091.0	1 713.9	13.08	
November	4 247.2	2 712.9	3 100.1	1 534.3	13.24	15.15
December	4 241.7	2 720.1	3 119.1	1 521.6	13.30	

¹ Genomsnitt av dagsvärdena.² Kvartalsgenomsnitt.

Tabell 8.

**AFFÄRSBANKERNAS CENTRALBANKSFINANSIERING OCH
DESS STRUKTUR 1977-1982¹, MMK**

År och månad	Sammanlagd centralbanksfinansiering ²	Centralbanks kredit ³	Affärsbankernas dagslån	Affärsbankernas dagsdepositioner	Terminshandel med obligationer ⁴
1977	3 913.6	2 874.7	1 241.4	273.2	70.7
1978	3 573.2	1 931.4	1 772.2	178.7	48.3
1979	2 628.9	496.4	2 271.9	141.9	2.5
1980	4 963.3	782.2	4 179.0	0.3	2.4
1981	4 087.6	593.3	3 494.4	0.1	—
1982	3 166.0	414.1	2 757.6	5.7	—
1982					
Januari	2 526.3	596.1	1 931.8	1.6	—
Februari	2 760.3	396.8	2 365.8	2.3	—
Mars	3 059.4	398.2	2 669.4	8.2	—
April	3 048.6	398.1	2 656.6	6.1	—
Maj	2 907.6	394.7	2 516.4	3.5	—
Juni	3 089.5	393.8	2 699.0	3.3	—
Juli	2 685.6	399.2	2 290.6	4.2	—
Augusti	2 311.5	399.0	1 924.1	11.6	—
September	2 703.3	399.3	2 305.9	1.9	—
Oktober	4 411.6	398.1	4 019.9	6.4	—
November	4 247.2	398.2	3 866.5	17.5	—
December	4 241.7	398.0	3 845.1	1.4	—

¹ Års- och månadsgenomsnitt av dagsvärdena.

² Hela centralbanksfinansieringen omfattar centralbankskredit, dagslån minus dagsdepositioner och t.o.m. 31.1.1980 terminshandel med obligationer.

³ Centralbankskrediten omfattar checkräkningskredit till grundränta och t.o.m. 30.6.1979 diskonterade växlar.

⁴ Terminshandeln med obligationer upphörde 1.2.1980.

Tabell 9.

FINLANDS BANKS DAGSLÅNEMARKNAD 1977-1982¹

År och månad	Efterfrågan på dagslån Affärsbankerna Mmk	Utbud av dagsdepositioner		Finlands Banks netto- placering Mmk	Dagslåne- ränta ² %	Dagslåneränta efter ränte- utjämnig %
		Affärsbankerna Mmk	PSB Mmk			
1977	1 241.4	273.2	819.2	149.0	17.24	15.72
1978	1 772.2	178.7	1 503.3	90.2	11.99	10.78
1979	2 271.9	141.9	1 808.9	321.1	9.74	9.31
1980	4 179.0	0.3	865.9	3 312.8	12.38	12.06
1981	3 494.4	0.1	1 333.3	2 161.0	11.48	11.08
1982	2 757.6	5.7	1 180.6	1 571.3	11.64	11.10
1982						
Januari	1 931.8	1.6	1 363.6	566.6	12.30	11.28
Februari	2 365.8	2.3	1 242.1	1 121.4	12.45	11.64
Mars	2 669.4	8.2	1 754.8	906.4	11.56	10.80
April	2 656.6	6.1	1 986.3	664.2	11.50	10.66
Maj	2 516.4	3.5	1 478.7	1 034.2	11.50	10.84
Juni	2 699.0	3.3	1 561.7	1 134.0	11.50	10.85
Juli	2 290.6	4.2	1 472.3	814.1	11.50	10.77
Augusti	1 924.1	11.6	1 301.6	610.9	11.50	10.67
September	2 305.9	1.9	1 106.3	1 197.7	11.45	10.81
Oktober	4 019.9	6.4	263.7 ³	3 749.8	11.70	11.57
November	3 866.5	17.5	159.1 ³	3 689.9	11.50	11.40
December	3 845.1	1.4	477.1 ³	3 366.6	11.50	11.29

¹ Års- och månadsgenomsnitt av dagsvärdena.

² Tilläggsräntan på dagslån, som infördes 1.2.1980, ingår inte i serien.

³ Dagsdepositioner minus dagslån.

Tabell 10.

SEDELUTGIVNINGEN 1977-1982, MMK

Dag	Sedelutgivningsrätt			Begagnad sedelutgivningsrätt			Summa	Sedelutgivningsreserv
	Ordinarie täckning	Supplementär täckning	Summa	Utelöpande sedlar	Förbindelser betalbara vid anfordran	Outnyttjad checkkredit		
31.12.								
1977	2 691	1 500	4 191	2 892	232	2	3 126	1 065
1978	4 749	967	5 716	3 509	134	2	3 645	2 071
1979	6 429	364	6 793	4 020	884	1	4 905	1 888
1980	7 681	1 500	9 181	4 572	1 089	0	5 661	3 520
1981	9 350	1 308	10 658	5 152	144	2	5 298	5 360
1982	11 109	1 500	12 609	5 572	64	2	5 638	6 971
1982								
29. 1.	9 480	594	10 074	4 827	537	0	5 364	4 710
26. 2.	10 035	605	10 640	4 830	168	2	5 000	5 640
31. 3.	10 789	1 039	11 828	4 725	107	2	4 834	6 994
30. 4.	10 807	1 032	11 839	4 929	99	0	5 028	6 811
31. 5.	10 386	1 019	11 405	5 077	98	0	5 175	6 230
30. 6.	11 022	901	11 923	5 288	77	1	5 366	6 557
30. 7.	11 568	727	12 295	5 235	95	0	5 330	6 965
31. 8.	11 336	567	11 903	5 086	442	0	5 528	6 375
30. 9.	10 740	1 500	12 240	5 147	112	1	5 260	6 980
29.10.	11 854	1 500	13 354	5 199	78	0	5 277	8 077
30.11.	11 345	1 500	12 845	5 188	99	0	5 287	7 558
31.12.	11 109	1 500	12 609	5 572	64	2	5 638	6 971

Tabell 11.

UTELÖPANDE SEDLAR OCH MYNT VID SLUTET AV 1977–1982, MMK

Valör	1977	1978	1979	1980	1981	1982
SEDLAR						
NYA						
500 mk	574.1	853.3	1 109.3	1 364.6	1 655.8	1 925.1
100 "	1 647.2	1 924.6	2 136.6	2 377.3	2 611.3	2 728.1
50 "	361.6	388.4	406.9	435.5	462.8	476.1
10 "	243.0	268.6	287.6	307.3	329.9	345.1
5 "	60.5	68.5	72.0	80.8	86.4	90.8
1 "	5.6	5.7	7.5	6.3	6.4	6.5
Summa	2 892.0	3 509.1	4 019.9	4 571.8	5 152.6	5 571.7
GAMLA						
10 000–100 gmk	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2
50–5 "	1.2	1.2	1.2	1.2	1.2	1.2
Summa	9.4	9.4	9.4	9.4	9.4	9.4
Totalt	2 901.4	3 518.5	4 029.3	4 581.2	5 162.0	5 581.1
MYNT						
NYA						
50 mk	–	–	–	–	24.4	42.7
25 "	–	12.5	19.8	19.9	19.9	19.9
10 "	39.1	39.1	39.2	39.2	39.2	38.4
5 "	17.5	18.6	24.5	26.9	28.5	30.1
1 "	123.3	139.2	157.8	174.6	197.5	214.6
50 p	31.3	33.6	38.2	41.0	45.8	50.0
20 "	24.7	27.2	30.3	34.4	38.7	42.9
10 "	14.1	15.5	17.4	18.8	20.6	23.0
5 "	12.9	14.5	15.7	16.8	18.7	19.9
1 "	11.7	12.4	12.5	10.1	9.3	8.8
Summa	274.6	312.6	355.4	381.7	442.6	490.3
GAMLA						
1 000–1 gmk	15.2	15.2	15.2	15.2	15.2	15.2
50–1 gp	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
Summa	15.7	15.7	15.7	15.7	15.7	15.7
Totalt	290.3	328.3	371.1	397.4	458.3	506.0

Tabell 12.

SEDELTILLVERKNING OCH SEDELMAKULERING 1977–1982, MMK

Sedeltillverkning	1977	1978	1979	1980	1981	1982
SEDLAR						
NYA						
500 mk	–	3 000.0	–	2 917.0	–	–
100 "	916.0	1 884.0	1 408.0	3 144.0	2 349.5	2 024.5
50 "	910.5	766.0	2 188.0	–	736.0	–
10 "	542.4	749.2	285.2	939.2	863.7	155.2
5 "	211.0	266.5	229.0	305.8	369.2	333.2
1 "	1.0	–	5.2	–	0.4	–
Summa	2 580.9	6 665.7	4 115.4	7 306.0	4 318.8	2 512.9
Milj. st.	124.8	168.4	137.4	192.3	198.8	102.4
Sedelmakulering						
SEDLAR						
NYA						
500 mk	94.5	122.0	777.0	172.4	220.5	325.7
100 "	1 225.0	1 375.0	1 430.0	1 045.0	1 315.0	1 720.0
50 "	465.1	562.4	570.1	467.5	537.5	660.0
10 "	530.0	582.0	572.0	489.4	540.1	570.7
5 "	216.8	227.2	222.7	238.6	273.6	256.1
1 "	0.8	0.6	0.3	0.8	0.1	0.2
Summa	2 532.2	2 869.2	3 572.1	2 413.7	2 886.8	3 532.7
Milj. st.	118.8	129.5	129.3	117.6	133.2	139.5
GAMLA						
Summa	0.0	0.0	–	0.0	0.0	0.0
Milj. st.	0.0	0.0	–	0.0	0.0	0.0
Totalt	2 532.2	2 869.2	3 572.1	2 413.7	2 886.8	3 532.7
Milj. st.	118.8	129.5	129.3	117.6	133.2	139.5

Tabell 13.

SEDLAR OCH MYNT 1982, MMK

Valör	Ansvars- summa 31.12.1981	Till- verkade 1982	Makulerade 1982	Ansvars- summa 31.12.1982	I Finlands Bank 31.12.1982	Utelöpande 31.12.1982
SEDLAR						
NYA						
500 mk	5 630.1	—	325.7	5 304.4	3 379.3	1 925.1
100 "	6 576.7	2 024.5	1 720.0	6 881.2	4 153.1	2 728.1
50 "	2 638.5	—	660.0	1 978.5	1 502.4	476.1
10 "	1 250.3	155.2	570.7	834.8	489.7	345.1
5 "	323.2	333.2	256.1	400.3	309.5	90.8
1 "	10.8	—	0.2	10.6	4.1	6.5
Summa	16 429.6	2 512.9	3 532.7	15 409.8	9 838.1	5 571.7
Milj. st.	330.3	102.4	139.5	293.1	193.3	99.8
GAMLA						
Summa	9.4	—	0.0	9.4	0.0	9.4
Milj. st.	11.5	—	0.0	11.5	0.0	11.5
Totalt	16 439.0	2 512.9	3 532.7	15 419.2	9 838.1	5 581.1
Milj. st.	341.8	102.4	139.5	304.6	193.3	111.3
MYNT						
NYA						
50 mk	25.0	20.0	0.8	44.2	1.5	42.7
25 "	20.0	—	—	20.0	0.1	19.9
10 "	39.3	—	0.8	38.5	0.1	38.4
5 "	35.3	15.0	0.3	50.0	19.9	30.1
1 "	211.6	30.0	0.1	241.5	26.9	214.6
50 p	58.3	2.5	0.0	60.8	10.8	50.0
20 "	40.7	7.0	0.0	47.7	4.8	42.9
10 "	23.0	3.6	0.0	26.6	3.6	23.0
5 "	20.2	0.5	0.0	20.7	0.8	19.9
1 "	9.5	—	0.6	8.9	0.1	8.8
Summa	482.9	78.6	2.6	558.9	68.6	490.3
GAMLA						
1 000–100 gmk	15.2	—	—	15.2	0.0	15.2
50 gmk – 1 gp	0.5	—	—	0.5	0.0	0.5
Summa	15.7	—	—	15.7	0.0	15.7
Totalt	498.6	78.6	2.6	574.6	68.6	506.0

Tabell 14.

FINLANDS LÅNGFRISTIGA UTLÄNDSKA SKULDER OCH FORDRINGAR 1982, MMK

	Saldo 31.12.1981	Dragningar 1982	Amorteringar 1982	Netto- dragningar 1982	Kurseffekt 1982	Saldo 31.12.1982
FINANSIERINGSLÅN	35 536	9 248	3 719	+5 529	+6 482	47 547
Enskilda skuldsedellån	16 442	4 316	2 174	+2 142	+3 276	21 860
Finlands Banks reservkrediter och dragningar på oljefaciliteten	264	–	199	– 199	+ 19	84
Masskuldebrevslån	19 094	4 932	1 545	+3 387	+3 206	25 687
Obligationslån	13 058	3 133	568	+2 565	+2 152	17 775
Debenturlån	446	367	280	+ 87	+ 110	643
Depositionsbevislån	524	249	–	+ 249	+ 128	901
Private placements	4 917	1 183	647	+ 536	+ 794	6 247
Lån från Världsbanken	149	–	50	– 50	+ 22	121
IMPORTKREDITER	4 444	736	974	– 238	+ 402	4 608
Fartygs- och flygplanskrediter	1 787	166	494	– 328	+ 172	1 631
Övriga importkrediter	2 657	570	480	+ 90	+ 230	2 977
LEASINGKREDITER	84	229	28	+ 201	+ 61	346
DIREKTA INVESTERINGAR	2 183	293	295	– 2	+ 42	2 223
Eget kapital	1 779	257	216	+ 41	–	1 820
Delägarlån	404	36	79	– 43	+ 42	403
MEDLEMSANDELAR¹	307	162	63	+ 99	–	406
LÅNGFRISTIG BRUTTOSKULD²	42 554	10 668	5 079	+5 589	+6 987	55 130
FINANSIERINGSLÅN	356	2 297	96	+2 201	+ 51	2 608
EXPORTKREDITER	4 673	2 482	1 243	+1 239	+ 716	6 628
UTVECKLINGSKREDITER	88	51	2	+ 49	–	137
DIREKTA INVESTERINGAR	3 426	1 208	75	+1 133	–	4 626
Eget kapital	2 967	870	11	+ 859	..	3 826
Delägarlån	459	338	64	+ 274	+ 67	800
MEDLEMSANDELAR¹	873	178	–	+ 178	–	1 051
LÅNGFRISTIG BRUTTOFORDRAN²	9 416	6 216	1 416	+4 800	+ 834	15 050
LÅNGFRISTIG NETTOSKULD	33 138	4 452	3 663	+ 789	+6 153	40 080

¹ Bland skulderna den del av medlemsandelarna i internationella finansieringsinstitut som erlagts i form av skuldsedlar, och bland fordringarna Finlands totala medlemsandelar i finansieringsinstituten.

² Saldona för skulden och fordran har beräknats enligt kurserna på saldodagen och dragningarna och amorteringarna enligt säljkursernas medeltal för transaktionsmånaden.

Tabell 15.

AVISTA SÄLJKURSER 1977–1982, MK

Valuta	1977			1978			1979		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	4.216	4.029	3.760	4.327	4.117	3.772	4.033	3.896	3.711
1 pund, London	7.705	7.042	6.415	8.215	7.917	7.700	8.915	8.275	7.895
1 irl. pund, Dublin ¹							8.088	7.956	7.839
100 kronor, Stockholm	94.25	90.21	86.10	93.50	91.43	85.80	92.10	91.12	89.60
100 kronor, Oslo	79.50	75.83	71.90	81.60	78.93	77.90	79.25	77.22	75.00
100 kronor, Köpenhamn	70.10	67.23	64.50	79.20	75.06	69.30	78.00	74.38	69.55
100 DM, Frankfurt a.M.	193.85	174.15	158.35	219.20	205.53	188.90	216.70	212.75	209.20
100 floriner, Amsterdam	178.60	164.59	151.20	202.80	190.77	176.10	200.00	194.43	189.40
100 francs, Bryssel ²	12.330	11.277	10.340	14.020	13.152	12.220	13.740	13.338	13.010
100 francs, Zürich	202.80	168.70	148.50	274.40	231.83	199.00	242.70	234.36	227.40
100 francs, Paris	87.00	82.16	76.40	96.10	91.77	81.00	94.70	91.88	89.70
100 lire, Rom	0.482	0.459	0.430	0.504	0.489	0.463	0.480	0.473	0.458
100 schilling, Wien	27.00	24.47	22.28	29.95	28.45	26.35	30.13	29.19	28.44
100 yen, Tokyo	1.755	1.512	1.290	2.253	1.983	1.658	2.035	1.797	1.503
1 rubel, clearing, Moskva	5.865	5.475	5.067	6.185	6.037	5.601	6.081	5.941	5.711
1 särskild dragningsrätt (SDR)	4.99043	4.69556	4.37250	5.27229	5.13633	4.81488	5.12720	5.01678	4.87141

¹ Noterat fr.o.m. 1.7.1979.² Finlands Bank har fr.o.m. 12.9.1972 noterat skild kommersiell och finansiell kurs för den belgiska francen. I beräkningarna har den kommersiella kursen använts.

Valuta	1980			1981			1982		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	3.941	3.730	3.604	4.707	4.315	3.812	5.572	4.820	4.325
1 pund, London	9.290	8.691	8.245	9.590	8.731	7.987	9.356	8.423	8.108
1 irl. pund, Dublin	8.000	7.689	7.255	7.367	6.976	6.650	7.461	6.854	6.518
100 kronor, Stockholm	89.75	88.43	87.45	89.05	85.74	79.00	80.50	77.03	72.65
100 kronor, Oslo	77.40	75.81	75.00	76.85	75.54	73.80	77.70	74.84	69.25
100 kronor, Köpenhamn	69.80	66.53	63.75	64.30	60.96	58.50	63.40	57.93	54.20
100 DM, Frankfurt a.M.	216.14	205.58	194.45	198.40	191.31	183.35	223.65	198.76	190.05
100 floriner, Amsterdam	195.95	188.02	179.20	181.35	173.43	165.30	202.40	180.66	173.00
100 francs, Bryssel	13.330	12.818	12.133	12.280	11.688	11.230	11.450	10.584	9.870
100 francs, Zürich	235.65	222.87	210.60	247.70	220.34	203.30	266.25	237.79	221.95
100 francs, Paris	92.55	88.65	84.40	85.45	79.92	76.50	79.00	73.65	67.85
100 lire, Rom	0.465	0.440	0.414	0.419	0.385	0.363	0.389	0.358	0.341
100 schilling, Wien	30.12	28.90	27.45	28.48	27.17	26.14	31.85	28.31	27.12
100 yen, Tokyo	1.898	1.662	1.515	2.032	1.967	1.903	2.274	1.943	1.783
1 rubel, clearing, Moskva	5.992	5.741	5.603	6.328	5.986	5.646	7.473	6.624	6.170
1 särskild dragningsrätt (SDR)	4.95537	4.84255	4.79084	5.22182	5.07140	4.88542	5.92336	5.30563	5.05149

Tabell 16.

AVISTA SÄLJKURSER 1982, MK

Valuta	Januari			Februari			Mars		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	4.468	4.409	4.325	4.563	4.515	4.469	4.637	4.574	4.506
1 dollar, Montreal	3.735	3.701	3.654	3.753	3.726	3.704	3.780	3.751	3.691
1 pund, London	8.391	8.339	8.255	8.391	8.352	8.292	8.315	8.275	8.230
1 irl. pund, Dublin	6.919	6.824	6.750	6.783	6.739	6.698	6.812	6.751	6.631
100 kronor, Stockholm	79.15	78.84	78.65	78.80	78.49	78.30	78.70	78.51	77.90
100 kronor, Oslo	75.85	75.55	75.15	75.95	75.76	75.35	76.20	76.01	75.75
100 kronor, Köpenhamn	59.90	59.24	58.70	58.55	58.02	57.10	57.45	57.01	56.30
100 kronor, Reykjavik	53.30	50.06	47.35	54.30	47.75	46.55	46.85	45.94	45.45
100 DM, Frankfurt a.M.	194.20	192.69	191.50	191.85	191.07	190.05	193.20	192.48	191.15
100 floriner, Amsterdam	176.95	175.83	174.80	174.95	174.23	173.40	176.10	174.93	173.15
100 francs, Bryssel kommersiell kurs	11.450	11.361	11.280	11.260	11.024	10.440	10.460	10.334	10.150
finansiell kurs	10.450	10.214	10.110	10.130	10.014	9.560	9.730	9.346	8.750
100 francs, Zürich	243.10	239.40	237.25	241.65	239.02	237.25	244.90	242.70	239.30
100 francs, Paris	76.90	76.09	75.45	75.55	75.25	75.05	75.50	74.70	73.60
100 lire, Rom	0.368	0.364	0.361	0.360	0.358	0.357	0.359	0.355	0.351
100 schilling, Wien	27.74	27.52	27.35	27.39	27.27	27.12	27.55	27.43	27.25
100 escudos, Lissabon	6.85	6.79	6.71	6.68	6.58	6.54	6.59	6.53	6.42
100 pesetas, Madrid	4.59	4.53	4.50	4.54	4.50	4.42	4.43	4.40	4.34
100 yen, Tokyo	1.999	1.974	1.943	1.944	1.922	1.895	1.935	1.904	1.874
1 rubel, clearing, Moskva	6.244	6.215	6.170	6.302	6.265	6.235	6.375	6.307	6.282
1 särskild dragningsrätt (SDR)	5.09419	5.07463	5.05149	5.12510	5.10600	5.08509	5.15393	5.12923	5.10797

Valuta	April			Maj			Juni		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	4.653	4.613	4.535	4.564	4.512	4.453	4.785	4.678	4.559
1 dollar, Montreal	3.811	3.772	3.722	3.705	3.664	3.611	3.708	3.681	3.662
1 pund, London	8.261	8.179	8.121	8.236	8.180	8.108	8.302	8.237	8.184
1 irl. pund, Dublin	6.729	6.675	6.648	6.805	6.767	6.720	6.720	6.669	6.609
100 kronor, Stockholm	78.30	78.12	77.95	78.30	78.12	78.00	78.15	77.88	77.70
100 kronor, Oslo	76.05	75.94	75.75	75.90	75.72	75.60	76.00	75.76	75.45
100 kronor, Köpenhamn	57.15	56.66	56.25	57.95	57.60	57.25	56.95	56.23	55.65
100 kronor, Reykjavik	45.55	44.99	43.85	43.75	42.99	42.45	42.65	42.20	41.75
100 DM, Frankfurt a.M.	194.90	192.74	192.00	196.50	195.56	194.25	194.65	193.17	192.20
100 floriner, Amsterdam	175.35	173.74	173.10	176.70	176.05	175.10	176.45	174.76	173.70
100 francs, Bryssel									
kommersiell kurs	10.300	10.214	10.160	10.420	10.361	10.310	10.270	10.164	10.050
finansiell kurs	9.610	9.228	8.810	9.590	9.477	9.350	9.430	9.271	8.950
100 francs, Zürich	238.70	235.81	232.60	236.70	231.86	229.20	227.55	225.93	223.60
100 francs, Paris	74.80	74.09	73.80	75.90	75.17	74.70	74.55	71.66	69.40
100 lire, Rom	0.352	0.351	0.350	0.355	0.353	0.352	0.351	0.347	0.342
100 schilling, Wien	27.66	27.45	27.35	27.92	27.79	27.60	27.66	27.44	27.30
100 escudos, Lissabon	6.51	6.42	6.33	6.50	6.44	6.41	6.41	6.07	5.64
100 pesetas, Madrid	4.40	4.36	4.32	4.41	4.39	4.32	4.35	4.31	4.26
100 yen, Tokyo	1.931	1.896	1.871	1.935	1.910	1.877	1.888	1.870	1.855
1 rubel, clearing, Moskva	6.393	6.378	6.365	6.370	6.353	6.331	6.426	6.397	6.361
1 särskild dragningsrätt (SDR)	5.15137	5.13880	5.11400	5.12140	5.10778	5.08579	5.18309	5.14787	5.09894

Tabell 16. (Forts.)

Valuta	Juli			Augusti			September		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	4.796	4.735	4.662	4.823	4.757	4.684	4.858	4.806	4.727
1 dollar, Montreal	3.771	3.729	3.675	3.865	3.824	3.755	3.943	3.897	3.833
1 pund, London	8.242	8.224	8.197	8.276	8.225	8.175	8.262	8.247	8.211
1 irl. pund, Dublin	6.690	6.624	6.560	6.670	6.618	6.559	6.647	6.595	6.556
100 kronor, Stockholm	77.85	77.56	77.40	77.80	77.60	77.40	77.75	77.34	77.20
100 kronor, Oslo	75.50	74.65	73.25	71.80	71.36	71.00	71.55	69.80	69.25
100 kronor, Köpenhamn	55.95	55.57	55.25	55.80	55.20	54.80	55.05	54.73	54.20
100 kronor, Reykjavik	41.75	40.60	39.40	43.24	36.89	32.95	33.65	33.51	33.30
100 DM, Frankfurt a.M.	194.35	192.36	190.90	193.85	192.25	190.70	193.05	192.36	191.60
100 floriner, Amsterdam	175.75	174.14	173.00	176.50	174.70	173.10	176.20	175.57	175.00
100 francs, Bryssel kommersiell kurs	10.190	10.086	10.000	10.160	10.050	9.980	10.050	9.993	9.900
finansiell kurs	9.570	9.376	9.200	9.600	9.507	9.430	9.710	9.602	9.450
100 francs, Zürich	230.80	226.29	223.80	228.95	226.15	223.30	227.20	225.33	223.70
100 francs, Paris	69.90	69.30	68.90	69.80	68.97	68.30	68.70	68.26	67.95
100 lire, Rom	0.347	0.344	0.342	0.347	0.344	0.341	0.344	0.343	0.341
100 schilling, Wien	27.63	27.36	27.17	27.58	27.38	27.15	27.55	27.40	27.26
100 escudos, Lissabon	5.70	5.66	5.62	5.63	5.59	5.55	5.60	5.53	5.48
100 pesetas, Madrid	4.28	4.26	4.24	4.30	4.26	4.22	4.29	4.27	4.24
100 yen, Tokyo	1.872	1.862	1.853	1.871	1.844	1.822	1.855	1.834	1.810
1 rubel, clearing, Moskva	6.485	6.458	6.401	6.535	6.498	6.448	6.549	6.522	6.494
1 särskild dragningsrätt (SDR)	5.18294	5.15948	5.13234	5.18744	5.16027	5.12768	5.20085	5.17944	5.14767

Valuta	Oktober			November			December		
	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst	Högst	Medeltal	Lägst
1 dollar, New York	5.523	5.358	4.846	5.572	5.534	5.455	5.422	5.353	5.293
1 dollar, Montreal	4.508	4.362	3.923	4.570	4.519	4.406	4.383	4.331	4.283
1 pund, London	9.356	9.104	8.224	9.288	9.045	8.695	8.834	8.673	8.535
1 irl. pund, Dublin	7.437	7.223	6.518	7.431	7.371	7.330	7.461	7.390	7.344
100 kronor, Stockholm	80.50	75.18	74.15	74.35	73.82	73.40	73.45	72.92	72.65
100 kronor, Oslo	76.40	74.80	69.60	77.15	76.51	76.15	77.70	76.25	75.20
100 kronor, Köpenhamn	61.85	60.21	54.65	62.55	61.85	61.35	63.40	62.86	62.40
100 kronor, Reykjavik	37.05	35.48	33.35	35.15	34.70	34.40	33.50	32.80	32.05
100 DM, Frankfurt a.M.	217.90	212.11	191.30	219.60	216.80	215.10	223.65	221.55	219.80
100 floriner, Amsterdam	199.60	194.50	175.00	199.85	198.78	197.60	202.40	200.75	199.50
100 francs, Bryssel kommersiell kurs	11.230	10.952	9.870	11.230	11.168	11.100	11.420	11.297	11.210
finansiell kurs	10.790	10.472	9.380	10.960	10.823	10.680	11.130	10.980	10.750
100 francs, Zürich	256.15	247.28	221.95	255.85	252.26	249.80	266.25	261.40	256.15
100 francs, Paris	77.10	75.17	67.85	77.80	76.87	76.25	79.00	78.33	77.65
100 lire, Rom	0.384	0.374	0.341	0.381	0.378	0.375	0.389	0.385	0.382
100 schilling, Wien	31.03	30.21	27.23	31.30	30.92	30.70	31.85	31.52	31.30
100 escudos, Lissabon	6.18	6.02	5.50	6.11	6.07	5.98	6.04	5.90	5.65
100 pesetas, Madrid	4.82	4.67	4.25	4.73	4.67	4.62	4.62	4.27	4.19
100 yen, Tokyo	2.066	1.983	1.783	2.206	2.096	1.994	2.274	2.217	2.177
1 rubel, clearing, Moskva	7.406	7.219	6.542	7.466	7.434	7.388	7.473	7.446	7.421
1 särskild dragningsrätt (SDR)	5.87379	5.72437	5.19161	5.92336	5.89666	5.86190	5.87308	5.84779	5.82363

REVISORERNAS BERÄTTELSE

över revisionen av Finlands Banks räkenskaper och verksamhet för 1982

Vi undertecknade revisorer som utsetts vid 1982 års riksdag, kommunalrådet Mikko Kaarna, magistern i ekonomiska vetenskaper Markus Aaltonen, organisationssekreterare Erkki Kivimäki, diplomingenjör Pentti Mäki-Hakola och agrolog Håkan Malm, har den 21–25 februari 1983 verkställt revision av Finlands Banks räkenskaper och verksamhet för 1982 så som av protokoll framgår.

För revisionen har vi haft tillgång till samtliga i sammanhanget relevanta räkenskapsböcker, förteckningar, protokoll, dokument och verifikat samt bankens bokslutsberättelse. Dessutom har vi av bankens direktion och vederbörande tjänstemän erhållit redogörelser över bankens verksamhet, kreditgivning och ställning samt kontrollen av kassorna och bokföringen.

På grundval av revisionen meddelar vi

att tillgångarna i metall, sedlarna, obligationerna, de öppna och de slutna depositionerna, växlarna, skuldsedlarna och säkerheterna i huvudkontorets valv och i kassörernas växelkassor överensstämde med bankens bokföring. Vi har även med stöd av valvsspecialerna och olika verifikat kunnat konstatera att det i valvskassorna i huvudkontoret och i Vanda och i andra kassor liksom på grundvalen av kassainventarierna att det i avdelningskontorens kassor och andra förvaringsutrymmen i banken den 31 december 1982 fanns de medel som antecknats i bankens bokslut,

att de inventeringar och granskningar som föreskrivs i bankens reglemente och instruktioner verkställts,

att bankens kreditgivning varit skälig,

att bokslutet uppgjorts på solid grund.

Vi har även granskat räkenskaperna för Längmanska fonderna som förvaltas av Finlands Bank och bokslutet för Fonden för Finlands självständighets jubileumsår 1967 och konstaterat att dessa varit korrekta och skötts på vederbörligt sätt.

Bankens bokslut har uppgjorts enligt de bokslutsprinciper som fastställts av bankfullmäktige.

Finlands Banks bokslut, som för redovisningsperioden uppvisar 667 150 982,02 mk i vinst, är riktigt härlett ur bokföringen.

Banken har under räkenskapsåret skötts i enlighet med reglementet. Dess ställning är stabil.

Eftersom revisionen inte gett anledning till anmärkningar föreslår vi därför att bokslutet fastställs och Finlands Banks direktion beviljas ansvarsfrihet för 1982.

Helsingfors den 25 februari 1983

Mikko Kaarna

Markus Aaltonen

Erkki Kivimäki

Pentti Mäki-Hakola

Håkan Malm

./ Tyko Vanhala

RIKSDAGENS BANKFULLMÄKTIGE VID SLUTET AV 1982

Matti Jaatinen (ordförande)
Erkki Liikanen (vice ordförande)
Matti Majjala
Eino Loikkanen
Irma Rosnell
Aarne Saarinen
Paavo Väyrynen
Ingvar S. Melin
Mauri Miettinen

FINLANDS BANKS DIREKTION VID SLUTET AV 1982

Direktionens arbetsfördelning sådan som den fastställts av riksdagens bankfullmäktige

Ahti Karjalainen ordförande	Allmän ledning och övervakning av bankens verksamhet Centralbankspolitikens allmänna principer Representerande av direktionen Övervakning av direktionsmedlemmarnas verksamhet och sakinnehållet i deras beslut
Rolf Kullberg vice ordförande	Penningpolitiska avdelningen Finansieringsavdelningen SITRA
Pentti Uusivirta	Valutapolitiska avdelningen Valutaavdelningen Avdelningen för östhandeln Avdelningen för utländsk finansiering Internationella penninginstitut, inkl. Internationella valutafonden
Ele Alenius	Avdelningen för betalningsförmedling Databehandlingsavdelningen Kassaavdelningen Sedeltryckeriet
Harri Holkeri	Revisionsavdelningen Valutakontrollavdelningen Administrativa avdelningen Personalavdelningen Avdelningskontoren
Seppo Lindblom	Ekonomiska avdelningen Forskningsavdelningen Informationsavdelningen Internationella organisationer, dock inte Internationella valutafonden

HUVUDKONTORET

Direktörer

Markku Puntila

Eino Helenius

Pentti Koivikko

Kari Nars

Antti Lehtinen

Sirkka Hämäläinen

Intern revision

Kontorsföreståndare, projektplanering

M. Hannula

Säkerhetschef

Jyrki Ahvonen

AVDELNINGSKONTOREN

Kontor

Björneborg

Joensuu

Jyväskylä

Kotka

Kuopio

Lahtis

Rovaniemi

S:t Michel

Tammerfors

Uleåborg

Vasa

Åbo

Avdelningar

Penningpolitiska avdelningen

Finansieringsavdelningen

Avdelningen för betalningsförmedling

Administrativa avdelningen

Redovisningsavdelningen

Internationella juridiska ärenden

Personalavdelningen

Kassaavdelningen

Forskningsavdelningen

Valutapolitiska avdelningen

Valutaavdelningen

Avdelningen för östhandel

Avdelningen för utländsk finansiering

Valutakontrollavdelningen

Ekonomiska avdelningen

Informationsavdelningen

Databehandlingsavdelningen

Revisionsavdelningen

Avdelningschefer

Ralf Pauli

Raimo Hyvärinen

Stig G Björklund

H. T. Hämäläinen

Ossi Leppänen

Urpo Levo

Anton Mäkelä

Reijo Mäkinen

Heikki Koskenkylä

Kari Pekonen

M. Vanhala

Kari Holopainen

Pekka Tukiainen

J. Ojala

Seppo Kostiainen (vik.)

Markku Pietinen

Erkki Vehkamäki

Timo Männistö

SEDELTRYCKERIET

Verkställande direktör Tor-Leif Huggare

Produktionsdirektör, vice verkställande direktör H. Taipale

FINLANDS BANK

Grundad 1811

Besöksadress: Snellmansplatsen, Helsingfors

Postadress: Box 160, 00101 Helsingfors 10

Telefon: (90) 1831

Telex: 121224 spfb sf

Telegramadress: SUOMENPANKKI Helsingfors

Avdelningskontor

Björneborg:	Valtakatu 11, PL 110, 28101 Björneborg 10, tel. (939) 353 44
Joensuu:	Kauppakatu 23 b, PL 80, 80101 Joensuu 10, tel. (973) 212 16
Jyväskylä:	Kauppakatu 21, PL 165, 40101 Jyväskylä 10, tel. (941) 211 433
Kotka:	Keskuskatu 19, PL 211, 48101 Kotka 10, tel. (952) 182 500
Kuopio:	Kauppakatu 25–27, PL 123, 70101 Kuopio 10, tel. (971) 125 611
Lahtis:	Torikatu 3, PL 170, 15111 Lahtis 11, tel. (918) 298 31
Rovaniemi:	Valtakatu 23, PL 205, 96201 Rovaniemi 20, tel. (991) 160 01
S:t Michel:	Päiviönkatu 15, 50100 S:t Michel 10, tel. (955) 148 40
Tammerfors:	Hämeenkatu 13, PL 325, 33101 Tammerfors 10, tel. (931) 254 20
Uleåborg:	Kajaaninkatu 8, PL 103, 90101 Uleåborg 10, tel. (981) 224 366
Vasa:	Kyrkoespianaden 22, 65100 Vasa 10, tel. (961) 118 322
Åbo:	Slottsgatan 20, PL 373, 20101 Åbo 10, tel. (921) 260 66